

TimeOut

BARCELONA

#557

27 DE JUNY -
3 DE JULIOL
2019

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

És el Grec, baby

Tot el que has de saber
dels espectacles amb
accent anglosaxó que
conqueriran Barcelona
aquest juliol

'The boss'

Julio Manrique mai
havia dirigit una obra al
Teatre Grec. Enguany
s'estrena amb un repte
monumental,
'Jerusalem', que té
Pere Arquillué com a
protagonista

080

BARCELONA
FASHION

EDICIÓ JUNY 2019
DEL 25 AL 28 DE JUNY

**RECINTE
MODERNISTA
DE SANT PAU**
Sant Antoni Maria Claret

**080 Barcelona
Fashion Beach**
Port Marina Vela

 **Generalitat
de Catalunya**

7,5 Milions
de futurs

Sumari

Del 27 de juny al 3 de juliol del 2019

La Pachuca **Menjar**, pàg. 52

IRENE FERNÁNDEZ

'Los muertos no mueren' **Cinema**, pàg. 36

Share Festival **Música**, pàg. 44

Sabons **Tendències**, pàg. 58

Reportatges

18. El xèrif del Grec

L'Andreu Gomila entrevista Julio Manrique.

20. ABC Grec!

Diccionari per entendre l'edició d'enguany de la gran cita amb el teatre a Barcelona.

24. Retrat de família

Els membres de l'orgullosa família LGBTIQ barcelonina, per Sebastià Portell.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 28. Coses per fer
- 36. Cinema
- 40. Teatre i Dansa
- 44. Música i Nit
- 48. LGBTI
- 50. Art
- 52. Menjar i Beure
- 58. Tendències
- 62. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Vides al marge En aquest número recuperem Renau, un artista valencià que no va voler vendre ni un sol quadre durant la seva vida (pàg. 50), cataloguem –i reivindicuem– els zombis com a al·legories de l'alienació del proletariat (pàg. 37), i presentem un personatge, en *Daddy Bukkele*, amb una més que curiosa manera de lluitar contra el sistema (pàg. 4). I un company de feina vol fer un coit a la fresca! (pàg. 10).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Tina Vallès,
Maria Cabrera, Sebastià Portell i
Gonzalo Torné a @TimeOutBCN

La signatura

Un relat de Gonzalo Torné

PROU QUE HO sabeu, prou que ho sabeu, ho sabeu perfectament, no cal que us ho digui jo. Hipòcrites! Si és que t'ho refreguen per la cara només entrar als pisos: màscares africanes, capells vietnamites en forma de triangle, bumerangs, fanals xinesos, escarabats blaus (quin fàstic em fan aquestes bestioles), ventalls japonesos, coralls de la Polinèsia... si n'hi ha un que tenia fins i tot un tros de gel de glacera al congelador! Si és que van provocant, després es queixen si els entren a robar. Tot és presumir, presumir i presumir. I has vist com tenen la nevera d'imants? Si sembla varicel·la! Així que no, no em fan gens de pena, és veure el desplegament impúdic de la dinerada que es gasten en viatges mentre els nens de mig món passen fam i em reafirmo en la meua lluita, i tant que m'hi reafirmo!

Em dic Lluç de Sant Jordi, el nom no els dirà res, segurament tampoc no reconeixeran el meu sobrenom professional, *Daddy Bukkele*, però m'han de creure quan els dic que soc famós, un famós sectorial, d'ambients

exquisits, però famós. Això de la fama s'ha complicat en tots els terrenys, massa canals de TV, massa ràdios, massa xarxes socials, massa interessos fragmentats. Ara mateix o ets perruquer o cuinera, o la teva fama serà sectorial. Però en el meu sector Lluç de Sant Jordi, *aka Daddy Bukkele*, és la referència, pregunta-ho a qui vulguis.

El meu sector és clandestí, secret, artístic en cert sentit, noble d'alguna manera i il·legal a tot arreu menys al bosc de Sherwood. Però si coneixes algú a qui li hagin buidat la casa, pregunta per les xancletes, tu pregunta-ho, ja ho veuràs. Abans signava el meu treball d'una altra manera, després d'endur-me els ordinadors i les joies traçava arabescos sofisticats sobre els *souvenirs* amb l'escombreta del WC. Tenia un sentit, compte, es tracta d'una reivindicació crítica contra els fruits de l'explotació capitalista transformada en oci. El meu referent és en Banksy, encara que això de pintar parets és una mica

figaflor, ho dic en confiança.

El meu sector és clandestí, secret, artístic en cert sentit

Ho imagino així: la família de goril·les feixistes lliurats al consumisme capitalista torna del seu viatge explotador i es troba la caixa buida i els electrodomèstics fets malbé (és el meu punt de verí personal), i en lloc dels seus *souvenirs* exhibicionistes un parell de xancletes usades. Perquè no es tracta només de robar, que també, sinó de convidar-los a reflexionar

sobre la classe de vida que els ha portat al desastre (soc bo seguint rastres digitals, ficant-me en els comptes bancaris, traficant amb documents íntims, fotent-los la vida a fons), un bon lladre és també un agent provocador del pensament crític, i *Daddy Bukkele* és el millor. Què signifiquen les xancletes? Això m'ho reservo, per si et toca ser el pròxim.

→ La setmana que ve... 'Abelles' per Maria Cabrera

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Inspirar-te

La 24a edició del **080 Barcelona Fashion** s'instal·la al Recinte Modernista de Sant Pau fins al divendres 28, i això vol dir que encara sou a temps de visitar el seu Pop Ups Gallery, amb prèvia inscripció al web.

'Perrear'

Si no heu de ballar, quedeu-vos a casa. Però si esteu disposades a moure el cul, correu al **Vívelo Festival**, on actuaran noms clau del reggaeton com Ozuna i Wisin & Yandel. Serà el dissabte 30 a l'RCDE Stadium.

Escalfar-te

L'onada de calor arriba també al Centre Cívic de Can Deu, que entre l'1 i el 5 de juliol celebra la **Setmana de l'Eròtica**: expos, xerrades i espectacles amb l'objectiu de fer-vos sentir plaer a dojo.

**SHARE
FESTIVAL**
Music & Solidarity

**ESTRELLA
DAMM**

BECKY G

C.TANGANA

**LOLA
INDIGO**

**DON
PATRICIO**

**ALFRED
GARCÍA**

**CARLOS
SADNESS**

**NIL
MOLINER**

RAYDEN

28/29 JUNIO

BARCELONA

AYUDA A LOS DEMÁS Y LLÉVATE UN 2X1

**ENTRADAS A LA VENTA EN
SHAREFESTIVAL.ORG**

QUEDA'T AMB ELLS

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Belén Kay i Jordi Beltrán

Músics, 21 i 22 anys
@mainpak.official

Fusioneu música i dansa urbana. Com és?

Jordi Beltrán: Soc ballarí de hip-hop i també faig música. Sempre he volgut fer un projecte que uneixi les dues coses i vaig muntar Mainpak.

Belén Kay: Al grup som vuit integrants, entre ballarins i músics. Jo vaig entrar més tard i recordo veure'ls en directe i pensar que necessitaven una cantant. I quan m'ho van proposar, no m'ho vaig pensar!

Canteu junts i teniu veus molt diferents.

J: Sí, jo canto rap i ella soul. Barregem molts estils: funk, hip-hop, r&b...

B: En Jordi i dos dels músics són també ballarins. I els directes són molt interessants perquè la gent gaudeix de la música i del ball alhora.

Quants temes teniu?

B: Tenim dos singles gravats, un amb vídeo, que es pot veure a

YouTube i es diu *Ready to go*.

J: A més, tenim set o vuit temes més que toquem als concerts. Hem tocat a diverses sales i fa unes setmanes a l'Apolo.

Una veu:

La de Lizzo!

Un so:

Anderson

.Paak & The

Free Nationals:

el que fan és or

Teniu algun concert previst?

B: Per ara el nostre objectiu és tancar-nos en un estudi aquest estiu i gravar un EP, i el que volem ara és que soni bé!

J: Amb aquest EP també volem fer un directe, per penjar a Instagram i que la gent vegi com és el resultat final, amb els ballarins, perquè volem mostrar que els nostres directes van més enllà!

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Un client argentí a un
cambrer brasiler:

**–El ejército
brasileño nunca
fue derrotado. El
nuestro es muy
asesino, pero lo
vapulearon en las
Malvinas.**

Dues noies fumant
davant la feina:

**–Ecs! No notes una
fortor de peix?
–Això no és res. Un
cop vaig sentir l'alè
d'una gavina que em
va fregar la cara.**

Un senyor al colmado:

**–Bon dia! Tenen
viagra de Mòdena?**

Un cantant japonès
amb accent andalús
al Festival Matsuri:

**–Hasefarta un cable
pa la voz!**

Dues dones comenten
sobre un nen:

**–Ese niño ha crecido
mucho, está más
esterilizado.**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

TIBIDABO
és tot el que hi vius

SÓN IL·LUSIONS QUE ES FAN REALITAT

**CASTELL
DELS CONTES**

NOVA ATRACCIÓ

Ajuntament de
Barcelona

Marc Andreu
Video i notícies

FIGHT!

Maria Junyent
Reportatges

Aeroports

(i la setmana que ve... Anar de pícnic)

'Love is in the air'

Aparteu les criatures, que aterro fort. M'agraden les coses grans, que de prop i de lluny t'impressionin per la seva magnitud, i els aeroports sempre estan a l'altura (xist). Més enllà de la mida, que no és el que més importa (xist dos), els aeroports són, juntament amb la Grossa, un preludi als somnis més desitjats. Molts dels destins d'aquest estiu no serien possibles sense trepitjar-ne un. Potser no tenen personalitat, d'acord, però hi passen tantes coses com persones en trànsit. Tot és gegant, com els moments que s'hi viuen; un micromón fet d'emocions, records i esperes. Aquí una parella que s'acomiada entre llàgrimes i allí l'arribada d'un famós. Tot és intens però res hi perviu. L'aeroport és un imprescindible del qual prescindim fins que el necessitem. Que aquestes línies siguin una declaració d'amor a tots els no-llocs del món que, tot i ser freds, són la pista d'enlairament de moments vitals.

El pitjor de nosaltres

El pitjor record que tinc d'un aeroport és d'una escala de cinc hores a Moscou. Sortir de l'aeroport costava 30 euros i vaig decidir quedar-me. L'entrepà més barat era un fòssil de formatge i l'aigua anava a preu d'oli d'oliva. Les cadires estaven totes ocupades, així que vaig passar les cinc hores (que al final van ser vuit, pel retard de rigor) a terra, al costat d'un senyor que va decidir que era un bon moment per tallar-se les ungles dels peus. En aquest context dramàtic em vaig qüestionar la idea que tenim del progrés: hem aconseguit volar però no sabem donar les gràcies, ni fer una fila ordenada, ni viure amb sentit de l'alteritat. No és cap sorpresa, però dins d'un aeroport (un lloc del qual no pots escapar) tota aquesta misèria es fa més evident: tothom té un objectiu clar, que és arribar a un lloc X, i farà el possible per aconseguir-ho. En definitiva, un aeroport és un lloc lleig i lent, on tot és complicat excepte comprar, perquè ho vulguis o no et faran passar pel *duty free*.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Un parc temàtic de Star Wars com a Anaheim (EUA)

Els fans de la saga galàctica creada per George Lucas ja tenen una destinació per adreçar les seves naus, el nou parc temàtic de 56.000 metres quadrats que s'ha inaugurat a Califòrnia, o inclús el que arribarà a Florida el pròxim agost. La compra de la franquícia *Star Wars* per part de Disney vol ser rendible a llarg termini, i han posat tota la carn a la graella. Hi trobareu diferents "experiències immersives" on podreu fer de tripulants del Falcó Mil·lenari, visitar la cantina de Tatooine, construir un droide i aconseguir el souvenir més preuat, l'espasa làser. Que la força –i la cartera– us acompanyi! ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a [timeout.cat/grrrr](https://www.timeout.cat/grrrr)

**HEY
THERE!**

KaveHome.com

BCNQUIZ!

Bicicletes

Per Ricard Martín

Costa molt que la gent deixi el cotxe o la moto, però som de bici, sobretot per anar a fer esmorzars de forquilla! Què en sabeu?

1. Quants quilòmetres de carril bici té ara mateix Barcelona?

- 01.** Una mica més de 200. L'objectiu de l'administració Colau era arribar als 300 aquest 2019.
- 02.** En realitat, 123. Ara només es comptabilitzen els que es fan servir, és a dir, els que no fan pujada.
- 03.** 777, un número tel·lúric per contenir el drac que dorm sota l'Eixample.

2. Pots portar-hi la bici!

ROMLOVED

→ Per anar al baro fer voltes al d'Horta.

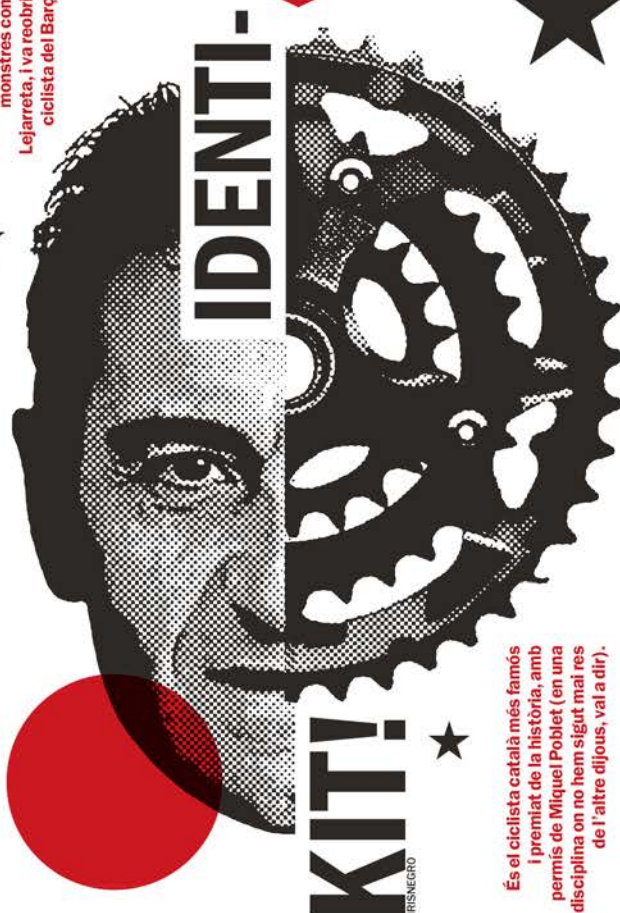
TIPAAAA

→ Bar de nom de pa llibanès on aparques la bici.

TOCCIBIL

→ No són al Clot, però estimen la bici.

El 1991 va guanyar la Vuelta a Espanya enfrontant-se a monstres com Induráin i Lejarreta, i va recórrer la secció ciclista del Barça el 2003.

És el ciclista català més famós i premiat de la història, amb permís de Miquel Poblet (en una disciplina on no hem sigut mai res de l'altre djious, val a dir).

3. Cert o fals?

→ Lance Armstrong gairebé va ser detingut en una farmàcia de Torre Baró mentre intentava comprar EPO amb una recepta falsa. Es va escapolir robant una bicicleta!

4. A quin cantautor li va robar la mountain bike un ionqui de la plaça Reial?

- 01.** A Raimon, durant la gravació de Raimon al Liceu. Des d'aleshores demana sempre que l'hi deixin lligar-la al Foyer.
- 02.** A Sergio Makaroff, quan era un dels socis del bar Sidecar.
- 03.** A Serrat. Per això li deien el noi del Poble-sec: sense bici, sortia poc del barri.

→ **SOLUCIONS:** 1.1. D'ençà el 2015 Barcelona ha duplicat la xarxa de carril bici. El Bar VELDROM va obrir el 1933. El nom és un record a l'efímer Velódrom Parc d'Esports, que va existir del 1909 al 1911 a Muntaner amb Londres. Després va ser el camp de l'Esparnyol. Parking PTA: entreu en aquest garatge-fàtela i aparqueu la vostra bicicleta en una ela de metall! **BICICLOT.** Aquesta veterana cooperativa ha convertit l'edifici de Can Piod en un centre dedicat a totes les vessants de la bici. 3. Fals. Però l'alcalde de Girona rebia trucades d'Armstrong quan hi havia tals de llum: la sang sense dopleng era la nevera! Això passava en un palauet del call jueu. 4.2. Tranquil! **trouqui** de Makaroff és un entranyable himne a l'amistat i a la mobilitat sostenible. **IDENTI-KIT:** Melior Mlauri.

Si em perdo,
busqueu-me a...
41°21'28.9"N
2°09'32.2"E

Angelo Benetti
Disseny

Encara queden (pocs i amagats) recessos de pau a Barcelona. Aquestes coordenades no us portaran a cap cofre pirata, no. Més aviat us guiaran a un tresor intangible que us oferirà una posta de sol banyada pel Mediterrani, una brisa fresca en ple estiu i un silenci sepulcral. Podreu

compartir cerveses sense guiris i carícies que potser acaben en alguna cosa més. Aquí podreu fugir de la ciutat sense fugir de Barcelona. Però no següiré explicant-vos les virtuts d'aquest lloc, o algú de vosaltres acabarà per frustrar-me un possible coit amb bones vistes.

M de más fácil.

**Y sobre todo,
de móvil.**

Un banco pensado para que lo
gestiones todo desde el móvil.
Otra razón más para unirte a N26.

N26

SÈRIES

Too old to die young

COM SI WINDING Refn hagués esnifat David Lynch amb un tub de neó. La primera sèrie del director de pel·lis com *Drive* i *Solo Dios perdona* és el fill pedant que podrien haver parit *Breaking bad* i *True detective*. *Too old to die young* és brillant, contemplativa i, també, avorridíssima. Un thriller mafiós, somnifer i addictiu com una etapa del Tour. Una follada al ritme televisiu actual que gaudireu i patireu a parts iguals.

■ **Serielizados**

→ Disponible a Prime Video

Ben fet

La música de Cliff Martinez acompanya la trama a la perfecció. L'ex Red Hot Chili Peppers és dels pocs elements que aporta ritme a la narració. Sintetitzadors a mig camí entre Jean-Michel Jarre i John Carpenter.

No cola

El mateix director diu que no és una sèrie de deu capítols, sinó una temporada de deu pel·lis. Per què es neguen a reconèixer que fan sèries? Winding Refn ha sublimat l'art de la pedanteria i mirar-se al mirall.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrales

Franc furt

Acció gairebé delictiva en què hom s'apodera dels diners d'altri (furt), de manera oberta i gens dissimulada (franc), per via de posar un preu abusiu a un simple panet allargat amb una salsitxa calenta a dintre (frankfurt).

3 RAONS PER LLEGIR...

MENTRE EM MORIA

William Faulkner

→ Trad. d'Esther Tallada. Edicions de 1984.
288 pàg. 21,50 €.

1.

La família

Mentrel'Addie Bundren expira, comença a ploure a bots i barrals i sentim el seu fill gran, en Cash, enllestint el seu taüt. El petit, en Vardaman, creu que s'ha convertit en un peix. La resta dels seus fills, en Jewel, la Dewey Dell i en Darl, s'espolsen els vestits a l'espera que el pare, l'Anse, faci alguna cosa. Ell li va prometre a la dona que l'enterraria a Jefferson. I ho intentarà, costi el que costi.

2.

L'aiguat

La família en ple agafa el carro des del comtat de Yoknapatawpha per complir el desig de la mare. Però no hi ha manera de travessar el riu. L'escena en què ho proven, a través d'un pont caigut, és un prodigi literari que et fa entendre això que en diuen 'faulknerià', l'èpica de la gent corrent.

3.

A trossos

Faulkner va escriure *Mentre em moria* en sis setmanes, de nit, el 1930, quan treballava en una central elèctrica. Una novel·la sense una veu única, explicada per la desena llarga de personatges que l'habiten. Excepcional. ■ Andreu Gomila

C de cercanía.

Y sobre todo, de control.

Mantén el control. Al fin y al cabo, es tu dinero. Otra razón más para unirse a N26.

N26

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

Dos billares

Brindis per a dos

DEU COCTELERIES TOP de Barcelona amb un 2 x 1? Sí, Time Out ho ha aconseguit! Ara acariciar la gola amb les creacions que us prepararan els millors *bartenders* de la ciutat és una ganga: amb cada targeta de la Time Out Box demanareu dos còctels –un per a vosaltres i un altre per a qui us acompanyi– i només en pagareu un.

Les deu cocteleries que formen part de la caps són de traca i mocador, qualsevol entès en beuratges premium s'agenollarà davant

d'aquesta llista. Atenció als noms: Benzina, Bobby Gin, Caribbean Club, Dos Billares Bar, Dr. Stravinsky, Ideal Cocktail Bar, Marlowe Bar, Bar Mudanzas, Negresco Cocktail Bar by Bobbys i Negroni Cocktail Bar. Ja saliveu? Nosaltres també! La Time Out Box, per només 19,95 euros, és la porta que dona accés a una experiència exclusiva a un preu immillorable. A partir de l'1 de juliol la podeu comprar a través de timeout.cat, i després recollir-la a la botiga de Pangea. Salut! ■

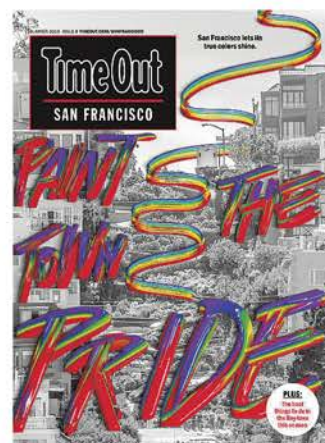

GRANS PORTADES

Sydney

Mentre aquí ens torrem, als Antípodes es calcen els patins.

San Francisco

La ciutat del Golden Gate celebra la gran festa de l'Orgull.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a [#timeoutbcn](https://www.instagram.com/timeoutbcn)

@heymisyl

El Palau Sant Jordi és obra de l'arquitecte Arata Isozaki.

@lolirg

La piscina amb la millor vista de la ciutat és la de Montjuïc.

@theotherbcnbyrusi

Les entranyes de la Pedrera, tan impressionants com la façana.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

S de simplicidad. Y sobre todo, de seguridad.

Sí, somos un banco con licencia.
Y nuestra app es simple e intuitiva.
Otra razón más para unirse a N26.

N26

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTIVAL

Tangent

El festival programa 22 espectacles de música, dansa, teatre, circ i arts visuals a sis centres cívics de l'Eixample. Hi veureu, entre altres, Maria José Llergo, Museless, The Sey Sisters, Brodas Bros, Glorias Cabareteras i Billie Jean.

→ Centres cívics de l'Eixample. Del 26 de juny al 25 de juliol.

HUMOR

Wandering Orquestra

El cicle d'humor de La Farinera del Clot comença enguany amb l'espectacle itinerant d'aquesta esbojarrada orquestra que busca un lloc on fer un concert.

→ La Farinera del Clot.
M: Glòries. Dj. 27, 20 h.

PERFORMANCE

Blackpool

Ambient espacial núm. 51-A1 és el nom de la instal·lació lumínica de Lucio Fontana, al vestíbul del CaixaForum.

NO T'HO
PERDIS

L'artista Paloma Muñoz s'hi endinsarà amb la peça escènica *Blackpool*.

→ CaixaForum. M: Espanya.
Dc. 3, 19 i 21.30 h.

POESIA

Banquete de Poesía Latinoamericana

D'aquest banquet en sortireu ben plens i satisfets, però de poesia llatinoamericana d'autors que han defensat valors com la llibertat, l'equitat i la cultura depau. El convidat especial serà el poeta colombià Juan Manuel Roca.

→ Casa América.
M: Diagonal. Dc. 3 i dj. 4, 19 h.

CIRC

Mercateatre

La Fira de Circ i Animació de Sant Martí proposa una nit plena de clown, màgia, circ, malabars, cabaret...

→ Parc de Sant Martí.
M: Sant Martí. Ds. 29, 21.30 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut

BARCELONA

Foto de Portada:
IVÁN MORENO

Plaça Reial, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 76 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falco | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Àngelo Benetti, Mercè Llubera, Jordina Maestro, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripció | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempler gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

ppd

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem els materials 100% compostables

20 de desembre

Palau de la Música

ESTRELLA MORENTE

de
cajón!
FESTIVAL FLAMENCO
DE BARCELONA

24 d'octubre Conservatori del Liceu

RAFAEL RIQUENI

30 d'octubre

LAS MIGAS

L'Auditori Sala 2

14 de desembre

Teatre Tívoli

FARRUCOS Y FERNÁNDEZ

Entrades a timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Volt-Damm
BARCELONA
JAZZ
FESTIVAL
2019

El xèrif del Grec

En un Grec molt anglosaxó, Julio Manrique fa front al seu repte teatral més bèstia amb la posada en escena de 'Jerusalem'

Per **Andreu Gomila**
Fotografia **Iván Moreno**

UNA 'RAVE' EN una clariana d'un bosc molt a prop de Stonehenge. Això és i no és *Jerusalem*, l'obra de Jez Butterworth que ja forma part del gran repertori contemporani. Julio Manrique és l'encarregat de vestir-la a Barcelona, amb un *cast* de primera. I és que no hi deu haver ningú millor en aquest costat de la frontera per fer-nos entrar en el món alhora màgic i *cutre* de Johnny Byron *el Gall* i companyia. Un director que viu un moment dolç en la seva carrera.

Tu eres amant del pot petit, però amb *Jerusalem* t'has ficat en un projecte grandios.

Havia fet obres amb aquest nombre d'actors, com *L'hort dels cirerers* i *L'ànec salvatge*. Però aquesta és de les grosses. L'obra és enorme, abassegadora... Feia anys que coneixia el text. El vaig llegir quan era al Romea i em va semblar, en plena crisi, una quixotada fer-lo. Era impossible de tirar endavant. Però de sobte ve en Pere Arquillué amb el text sota el braç i em diu que vol que ho dirigeixi jo. I el Teatre Grec és un bon lloc per fer aquesta obra. Amb drogues, música electrònica, la tradició anglesa, amb quilos d'humanitat i vitalisme.

L'obra és una gran quixotada en ella mateixa!

Absoluta. El protagonista, en Johnny Byron *el Gall*, té molts mites a sobre, entre els quals hi ha el mateix Quixot. I fa parella amb una mena de discjòquei, en Ginger, que podria ser Sancho Panza.

Qui és *el Gall*?

Hi ha alguna cosa voluntària en l'obra perquè set t'escapi, et vessi i et passi per sobre. És una mica com Roberto Zucco, un d'aquests personatges que no es deixen atrapar. És un mite que s'inventa Butterworth.

Es veu que el personatge va existir.

És una obra que convida a buscar referents, connexions, a llegir-la en clau simbòlica. Butterworth ha estat molt malparit i s'ha entestat a no fer-ho. Diu que tot és pura casualitat, des de les referències bíbliques a Lord Byron, que curiosament era coix com *el Gall*... Hi trobes moltes coses. Jo crec que són voluntàries, però l'autor s'ha negat a donar claus que empetiteixin la lectura de l'obra. Crec, com creia William Blake, que també era un gran constructor de mites, un poeta maleït, que hem d'acabar amb els mites que sustenten les nostres cultures que ens tiranitzes i n'hem de crear de nous.

I com ho fem?

Blake diu que barrejant coses que ja tenim. Així la gent es farà un embolic i no podrà llegir els mites de manera unívoca. I rígida. Crec que Butterworth es disfressa de Blake per crear un mite que es

Jerusalem

Pere Arquillué és Johnny Byron 'el Gall', un petit déu de la vella Anglaterra que també és un dimoniet.

→ Teatre Grec. De l'1 al 3 de juliol. 15-30 €.

diu Johnny Byron *el Gall*, que encerta totes les preguntes del Trivial, que diu que té un tambor que és el regal d'un gegant, que té una aura màgica, suprahumana...

Ahora, però, és el sonat del poble.

S'han de mirar els textos i pintures de Blake on diu que Déu és dins nostre, que no existeix la dualitat entre el bé i el mal, prosa versus poesia... Tot va junt. Últimament he llegit Walt Whitman i també hi veig ressonàncies. Però sí, és el borratxo del poble, el camell, un paio pudent, insuportable, i alhora és un déu, un gegant, és màgic com el bosc.

Sembla que els autors anglesos són els únics capaços d'escriure encara grans obres.

Suposo que té a veure amb la tradició, amb una idea que vaig sentir a dir a algú parlant de cinema: per què els nord-americans han fet

algunes de les millors pel·lícules de la història? Doncs, perquè han fet les pitjors. Tenen una tradició tan potent, tan exuberant, que enmig d'aquest bosc hi apareixen perles. Potser el nostre bosc no és prou profund.

***Jerusalem* és una obra èpica?**

És d'una èpica contemporània, que inclou una festa major, danses regionals, digues-li colla sardanista o ball de bastons. L'obra ens presenta un paisatge domèstic, petit, i l'autor eleva el

cant cap a un territori èpic com en pocs textos m'he trobat. L'èpica hi apareix constantment.

Per què els actors diuen sempre que ets tan bon director?

Potser perquè em col·loco en un paper de company... També voldria pensar que intento generar dinàmiques on tothom té una veu, de deixar clar que el teatre és una feina de grup. Tampoc no em sento ni prou llest ni prou dotat per dir a la gent que treballi només a partir de les meves idees. Necessito descobrir les coses en equip. Quan la gent se sent important en un grup tothom és més feliç.

Portes un temps sense fer gaire d'actor. Ho has deixat de banda?

Em ve més de gust dirigir. Em resisteixo a respondre'm a mi mateix, perquè crec que seguiré alternant-ho, però la direcció em tira cada cop més i més. Hi ha una part plaent a l'hora de dirigir: descobrir una obra, un autor, i aixecar un text que t'has imaginat llegint.

Et sents més artista ara?

Artista de diferent manera. Crec que els actors també són artistes... Quan ets actor, però, sempre acabes mirant-te les obres des del punt de vista del teu personatge. La mirada del director és un pla més obert. És una cosa que no podem fer a la vida. Si poguéssim...

Un director és un petit déu?

Una mica... Però no has de prendre't mai prou seriosament. ■

"Hem d'acabar amb els mites vells i n'hem de crear de nous"

Abc Grec!

De Sydney a Londres, passant per Nova York, el festival d'estiu de Barcelona ens proposa un viatge teatral pel món anglosaxó, però no s'oblida dels grans temes que sacsegen el nostre món

Per Andreu Gomila

A.

Antípodes:

Tot parlant d'Austràlia ens hauria agradat veure Cate Blanchett fent de Blanche DuBois, però el festival ha apostat per portar-nos una cosa més espectacular, la companyia de circ Circa amb *En masse* (Palau de la Música), tot un prodigi d'energia i habilitat barrejat amb Stravinsky i Schubert. El viatge als antípodes no acaba aquí, ja que també tindrem la versió teatral dels *Paradisos oceànics* d'Aurora Bertrana (Teatre Akadèmia), una peça que reconstrueix un viatge per la Polinèsia a finals dels anys 20. Una delícia.

C.

Castell inflable:

El *White Bouncy castle* de William Forsythe (Museu Nacional) fa cara de ser l'experiència més

divertida del Grec. L'home que ha canviat la manera d'interpretar el classicisme en la dansa ens proposa explorar els cossos a través de la nostra experiència, tot fent-nos entrar, sí, en un castell inflable gegant sota l'influx de la música de Joel Ryan.

Cowboys:

Durant la primera quinzena de juliol, rondant per la plaça Margarida Xirgu, hi trobareu dos cowboys una mica paparres. Són Hoodoo Brown i Soapy Smith. Saludeu-los de part nostra. Potser es barallen, escupen a terra, llepen un escuradents, segur que no fan olor de flors i duen fang enganxat als talons de les botes. Són els cowboys de la Societat Doctor Alonso.

Ballet BC

F.

Feminitat:

Hi ha moltes maneres de ser feminista avui dia. Es pot fer com Emily Molnar, directora del Ballet BC de Vancouver, i plantar-se per primer cop a Barcelona (al Teatre Grec) amb un programa creat només per dones (ella, Crystal Pite i Sharon Eyal), i no per cap voluntat feminista, sinó perquè és el material amb el qual ella treballa. *Feminisme stricto sensu*. O fer com els Sixto Paz, que s'han aliat amb Júlia Bertran per portar a escena el seu llibre *M'estimes i em times* i fer-nos una classe de twerka *Así bailan las putas* (Escenari Joan Brossa). *Feminisme combatiu*. O fer com Joel Joan i portar a escena a La Villarroel *Nenes i nens*, de Dennis Kelly, on Anna Sahun és una dona corrent que ens explicarà la seva vida de dona, esposa i mare.

Isabelle Huppert a 'Mary said what she said'

M.

Memòria:

A primers dels anys 30, durant un congrés dels escriptors soviètics, li van cedir la paraula a Borís Pasternak, que es va aixecar, va mirar els assistents i va dir: "30". Tothom se sabia de memòria el sonet 30 de Shakespeare. A partir d'aquesta anècdota, el portuguès Tiago Rodrigues fa un recorregut històric per la importància de la memòria a *By heart* (T. Lliure: Montjuïc). L'argentina Lola Arias també mira enrere, en el seu cas a la Guerra de les Malvines, a *Campominado* (Teatre Lliure: Montjuïc), en el qual uneix antics combatents argentins i anglesos. David Espinosa, al seu torn, recrea a *Una historia universal* (La Vilella), el pas de l'home per la Terra a través d'ombres, acció coreogràfica i una pila de ninots.

'Mary said what she said'

N.

Negritud:

Us imagineu Ernesto Collado convertit en una dona negra de Nova York? Doncs això és Nora Chipaumire, una dona que crida, alt i fort: "Cada negre necessita una revolució. Cada revolució necessita un negre". Amb *Punk, 100% pop* i *Nigga*, la seva trilogia antisistema, el Grec ens deixa entrar dins el pensament radical sobre la negritud que és a l'ordre del dia tant als EUA com al Regne Unit. Chipaumire, que serà a la Hiroshima, és una força de la natura, que ens farà estar drets al seu voltant mentre escoltem els seus cants que relacionen Àfrica i Amèrica i que són alhora el plany del patiment i un crit d'esperança.

Nens i adolescents:

No cal dir que un dels moments més esperats del Grec és l'arribada de la peça creada pels Peeping Tom (nous veïns de Gràcia, per

cert) al voltant de la infància, *Kind* (TNC), obra que tanca la seva trilogia sobre la família, una sèrie magistral també formada per *Vader i Moeder*. Tenim una clariana en un bosc, una tenda, i la gran imaginació coreogràfica de Franck Chartier i Gabriela Carrizo. També reflexionen sobre la primera edat La Tristura amb *Future lovers* (CCCB), però aquí els protagonistes són els adolescents, les seves esperances i les seves pors. Victoria Szpunberg, alhora, es mira els nois i les noies des de la perspectiva d'una mestra a punt de jubilar-se. La peça es diu *Amor mundi* (Sala Beckett).

Nova York:

En un Grec que ens planteja un viatge anglosaxó no podia faltar el teatre de la gran capital cultural d'Occident, Nova York. I des de tots els seus prismes. La gran estrella convidada és Taylor Mac, una *drag queen* d'orquestra que acaba de triomfar a Broadway i que ens porta la seva visió

particular de la història dels EUA explicada a través de les cançons. Serà un *digest*, al Lliure de Montjuïc, de poc més de dues hores a partir d'un xou original que era una maratí de 24 hores! A l'altre extrem, tot i que no gaire lluny, hi trobem el projecte *Richard III and they've never heard of love* (La Gleva), aixecat per Bàrbara Mestaza i Paula Ribó amb un dels directors fetixte de La MaMa Experimental Theatre, que ve per tercer any consecutiu al Grec. Una de les col·laboracions transoceàniques que el festival ens regala és la de Cesc Gelabert i Mikhail Baryshnikov amb *Framingtime* (Mercat de les Flors), en la qual el ballari català interpreta una peça creada per ell mateix per a la companyia del rus després de més de quinze anys de coneixença mútua i admiració... I no podria faltar un musical clàssic, com *La tienda de los horrores* (Teatre Grec), que a Barcelona versionaran Àngel Llàcer i Manu Guix.

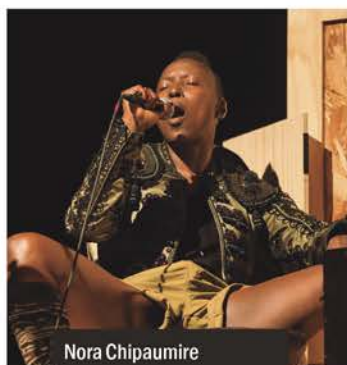
P.

Països Catalans:

A Barcelona, poc o res en sabem del teatre que es fa a llocs amb els quals compartim llengua. D'aquí l'interès que té veure el *Rostoll cremat* (Mercat de les Flors) de Toni Gomila, amb direcció d'Oriol Broggi, una fonda reflexió sobre com el turisme ha canviat l'ànima dels mallorquins. I *Valenciana* (Teatre Goya), una peça de Jordi Casanovas aixecada amb un *cast* 100% valencià en què parla del que tothom parlava als anys 90, quan el dramaturg era jove: el cas d'Alcàsser, la ruta del Bakalao i la corrupció. De nou a Mallorca, la coreògrafa Mariantònia Oliver fa pujar a l'escenari disset padrines del seu poble, Maria de la Salut, perquè experimentin amb el seu cos. Són *Las muchísimas* (Mercat de les Flors).

'Richard III and they've never heard of love'

Nora Chipaumire

R.

Riure:

Roger Bernat pensa que "encara que no només el públic vol emocionar-se al teatre, també ho desitgen els actors i les actrius que creuen no estar treballant si no tenen ocasió d'inflamar-se amb crits de joia i dolor". Per això ha creat *Flam* (CCCB) amb IT Teatre, una peça que va sobre les emocions i, sobretot, el sentit de l'humor. Estem parlant de la primera obra 'convencional' de Bernat? En la mateixa línia, l'italià Alessandro Sciarroni ha creat *Augusto* (Mercat de les Flors). "El riure –ens diu– pot significar tantes coses... Al nostre espectacle és l'eina que utilitzem per recórrer els següents estats: alegria, despreocupat, afecte, estima i necessitat de ser estimat. I per expressar judicis i hàbits correctes considerats inadequats, inapropiats, intolerables". Riure plorant, riure divertint-se. I Rodrigo García, què hi pinta aquí? Doncs, perquè el seu *Enciclopedia defendemos paranormales Pippoy Ricardo* (Mercat de les Flors) és, segons ell, una història de pallsos, l'absurd en estat pur d'un dels grans agitadors de l'escena contemporània europea.

S.

Shakespeare:

En un Grec anglosaxó no podia faltar Déu nostre senyor, és a dir, Shakespeare. I n'hi ha per donar i vendre. Ja hem parlat de Rodrigues i La MaMa, però ens queden el *Titus Andrònic* i *L'amansi (pa) ment de les fúries* que faran els Parking Shakespeare als jardins del Teatre Grec per tancar el festival (alerta amb la

Bonachela: lliçons des de Sydney

EL COREÒGRAF

BARCELONÍ Rafael

Bonachela hauria d'estar a l'A d'Antípodes. Però està de celebració: fa deu anys que dirigeix la Sydney Dance Company i ve al Grec a presentar-nos l'última peça que ha creat, ab *[intra]*. Serà al Mercat de les Flors del 2 al 4 de juliol.

Com et vas trobar la companyia quan vas arribar a Sydney?

Vivia un període de transició, jo estava mirant el futur i estava preparat per a un canvi. En els últims deu anys m'he centrat a portar una perspectiva fresca i estimulante de la dansa a Austràlia.

Com?

Crec en la dansa contemporània i en el que fem com una de les experiències més excitants, emotives i transformadores que el públic pot tenir avui dia.

Què en podríem aprendre a BCN?

La Sydney Dance Company és una cosa especial a Austràlia. Com a única companyia creativa de dansa amb setze ballarins a temps complet que giren a escala nacional i internacional. En els últims anys, m'he dedicat a donar més suport al talent local.

Com ha canviat la teva obra?

Com a artista, intento mantenir-me sempre obert i curiós, així que no paro d'aprendre coses i així la meua obra pot evolucionar.

Cap a on?

Els meus fonaments per crear sempre han estat els mateixos: les meves emocions són sempre el punt de partida i des d'aquí em moc endavant creativament.

segona, que la directora és la Carla Rovira!), i *Les feres de Shakespeare* que els Pirates fan al Condal. I el *Much ado about nothing* de David Espinosa i els seus objectes a La Vilella. I l'experiment de Juan Carlos Martel Bayod al Lliure de Gràcia amb dones de més de 80 anys a *Càsting Giulietta*. I la recreació del magnífic disc d'Elvis Costello *Cartes a Julieta* a càrrec d'Ivan Labanda i la Simfònica del Vallès al BARTS. Versions contemporànies al voltant del gran Bard.

T.

Tòtems:

El més gran esdeveniment del Grec no és altre que el retorn de qui és potser l'actriu europea més imponent, la francesa Isabelle Huppert, que, amb direcció de Robert Wilson, ens demostrarà a *Mary said what she said* (Teatre Lliure: Montjuïc) com esposa en risc una donassa com ella que encara té moltes coses a dir damunt d'escenari. Però ella no és l'únic tòtem d'aquest Grec. Un dels altres és l'holandès Ramsey Nasr, el protagonista de *Tan poca vida* (Teatre Lliure: Montjuïc) d'Ivo Van Hove. Un tros d'actor que ens va fer caure de la cadira a *The fountainhead* i que ara promet tornar-ho a fer. Si mirem a casa, no tenim cap dubte a posar al mateix nivell Blai Mateu, la mitja part de Baro d'evel, un intèrpret (per dir-li d'algun manera) que no coneix límits, d'una saviesa escènica que l'agermana amb els grans, de James Thiérrea a Martin Wuttke. La seva imaginació no té topalls. Estrena al Grec *Falaise* (Teatre Lliure: Montjuïc), segona part d'aquell meravellós *Là*. ■

'Augusto'

QUAN CONSUMEIXES, ESTEM AL TEU COSTAT.

SI TENS UNA INCIDÈNCIA AMB EL VOL,
L'AGÈNCIA CATALANA DEL CONSUM SEMPRE ESTÀ AL TEU COSTAT
PER INFORMAR-TE, PER ORIENTAR-TE I PER PROTEGIR-TE.

#CADAVEGADAQUECONSUMEIXES

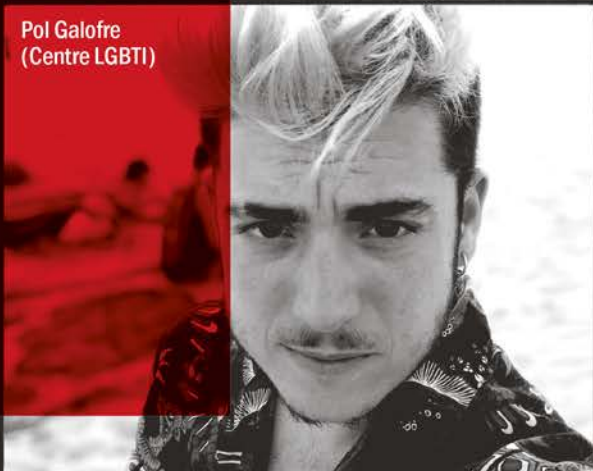
Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Retrat de

Pol Galofre
(Centre LGBTI)

Jono Kitchens
(Pluma)

#WeAreFamily o 'Som famílies a tot arreu', que ve a ser ben bé el mateix: aquest és el lema del Pride d'enguany, que arriba marcat pel cinquantè aniversari de les revoltes a Stonewall i amb un accent reivindicatiu de la diversitat familiar. És per això que hem reunit en un retrat de família el bo i millor de la comunitat LGBTIQ, les ovelles negres i les roses, persones de totes les edats, gèneres i esperits, que enriqueixen com mai el nostre ecosistema cultural i social.

I si som una família, el primer que necessitem és una casa: la posada en marxa del Centre LGTBI de Barcelona és una de les millors notícies de la temporada, un espai de 1.250 metres quadrats d'història i futur. Acull l'Associació de Famílies LGTBI, l'Associació de Pares i Mares de Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals, l'equip del Casal Lambda, Gais Positius i l'Observatori contra l'Homofòbia com a entitats

residents, i unes quantes més també hi han fet niu de manera més esporàdica. Ofereixen serveis d'assessorament legal i suport psicològic, així com un ampli ventall d'activitats culturals. Si hi aneu, és possible que hi trobeu en Pol Galofre, part de l'equip del Servei d'Informació i Dinamització i un dels somriures més entusiastes de la casa.

Però la comunitat LGBTIQ no només habita una casa, sinó que són diversos els espais associatius que fan que la ciutat bategui de diversitat i amor propi: llocs com la Fundació Enllaç, responsable de la cura i la dinamització de la nostra gent gran, el Grup d'Amics Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals, a l'Ateneu l'Harmonia, el BCN Checkpoint, l'històric Front d'Alliberament Gai de Catalunya, el Col·lectiu Gai... I podríem continuar, perquè la cultura associativa de la ciutat és de les més potents d'Europa.

Però parlem de cultura, també, que en tenim i per a tots

Helle Bruun i
Connie Dagas
(Còmplices)

els gustos: si encara no us heu perdut entre les prestatgeries de la llibreria Còmplices, capitanejada per Connie Dagas i Helle Bruun, també capitanes de l'editorial Egales, ho hauríeu de fer. I deixar-vos veure també a la llibreria Antínous, amb els encantadors germans Maria i Josep Vitas, autèntics activistes culturals. I a la llibreria Pròleg, especialitzada en literatura de dones, i a la Caníbal, amb un "horitzó anticapitalista, transfeminista i descolonitzat", i a la nova llibreria Prole, al carrer Borrell, amb especial sensibilitat per les escriptures del desig... La

família

Activisme, oci,
cultura i festa:
retratam el bo i millor
de la comunitat LGBTI
de barcelonina.
Per Sebastià Portell

Ana Campos (Las Vírgenes)

Laia Belana
i Ursu Ríos
(Carita Bonita)

l·lista és llarga i encoratjadora, part necessària de la tribu.

Com ho són també els espais expositius que acullen, ja sigui de manera estable o més esporàdica, mostres d'art en què les identitats sexuals i de gènere no normatives són preocupació central. Parlem de clàssics com la Galeria Alonso Vidal, auspiciada per la Fundació Arena, l'Espai Francesca Bonnemaison, la Filippio Ioco Studio & Gallery i el mateix Centre LGTBI, que acaba d'inaugurar la mostra *Barcelona - Stonewall: Un viatge d'anada i tornada a les primeres manifestacions LGTBI*.

També són fidels a la seva cita anual amb l'Orgull espais com el Museu Nacional d'Art de Catalunya, que enguany ha promogut diverses activitats per rellegir el seu fons en clau sexual i de gènere, i el Museu Europeu d'Art Modern, que ha decidit efectuar *Una mirada LGTBI+* a la seva col·lecció, comissariada per Joan Martí i Simón Perera. També podeu trobar art sensible a la vivència LGTBI a llocs com La Federica, aquell racó del Poble-sec capitanejat pels incombustibles Albert Villaplana

i Albert Macaya, on són molt fans de la il·lustració i la fotografia més contemporànies, i al bar llibreria feminista La Raposa, també al Poble-sec.

Ho sabem, bandarres: encara no hem dit res de tota la festa que hi ha a la ciutat, i és que hi podríem dedicar més d'un reportatge. Els locals d'Arena, El Cangrejo i la Metro són els autèntics degans de la farra LGTBI a Barcelona, però s'ha de dir que els últims anys la cosa s'ha posat interessantíssima amb l'aparició de noves festes i bars i pubs, com el Carita Bonita, un espai

Albert Villaplana
i Albert Macaya
(La Federica)

acollidor i esbojarrat per a noies i amigues en marxa des del 2017 gràcies a l'empenta de l'Ursu i la Laia, que també promouen les festes Melon, la ja esmentada La Federica, catau de modernor i bon ambient, i el Believe, espai camp i drag de referència. També hi ha hagut una eclosió de festes de caràcter queer, que superen binarismes i etiquetes, com FúriaQueer, al Sidecar, Pluma, amb Jono Kitchens i Dino Real, que és una autèntica proposta d'art i llibertat total, Maricas, la barreja ideal entre cultura queer i música techno, la iconoclàstia irreverent de Las Vírgenes, dirigida per Ana Campos i Sam Kalabria, i Futuroa Sarao Drag, un molt bon exemple de com una *drag race* pot ser també una eina de subversió i d'alliberament.

Podeu decidir ser-ne fills, avis, pares, mares, cosins, tietes, concos... o una mica de tot. El que no podeu negar és que som una gran família, tan ben avinguda, diversa i preciosa com qualsevol altra. ■

RESERVA ARA

Un tast de tot el que pots comprar a timeout.cat

Nit d'Estrelles

Què és? Un maridatge d'astronomia i gastronomia a peu de vinya sota el cel estrellat al celler Família Torres.

Per què hi heu d'anar? Perquè assaborireu un menú de temporada acompanyat dels millors vins i música en directe.

Per què és exclusiu? Perquè gaudireu d'explicacions sobre astronomia mentre descobriu la història del celler i les vinyes.

→ Finca el Maset. 6 de juliol, 20.30 h. Des de 67 €.

NO T'HO
PERDIS

Tast de vi i formatge

Què és? Un recorregut molt especial per les vinyes de Família Torres al Penedès acompanyats d'un guia expert.

Per què hi heu d'anar? Perquè hi podreu assaborir quatre varietats de vins maridats amb quatre formatges: brie, semicurat, curat i blau.

Per què és especial? Perquè és una oportunitat única per explorar el llegat vinícola del celler i descobrir quatre dels seus vins.

→ Finca el Maset. Ds., dg. i festius. Diversos horaris. Des de 20 €.

Tast de vi i ibèric

Què és? Un maridatge de vins i pernills ibèrics de Família Torres mentre visiteu el seu celler al Penedès.

Per què hi heu d'anar? Perquè els sommeliers del celler han seleccionat especialment la combinació perfecta de cada vi amb el seu pernil.

Per què és especial? Perquè serà una oportunitat ideal per posar a prova els vostres paladars amb aquesta combinació única.

→ Celler de Pacs del Penedès. Ds., dg. i festius. 12.15 h. Des de 24 €.

Visita al celler Família Torres Priorat

Què és? Un recorregut per les vinyes i el celler amb tast de dos dels seus vins més premiats.

Per què hi heu d'anar? Perquè podreu assaborir Salmos, un homenatge als monjos de l'orde de la Cartoixa, i el Perpetual, un vi capaç de transcendir el temps.

Per què és especial? Perquè serà la millor manera d'explorar la història i essència que caracteritzen la màgica regió.

→ Finca La Solteta. De dc. a dg. 10 h. Des de 25 €.

Visita al celler Vardon Kennett

Què és? Una visita al celler Vardon Kennett en què el passat, l'entorn i el vi es fusionen en una experiència inoblidable.

Per què hi heu d'anar? Perquè hi podreu assaborir el prestigiós i escumós Cuvée Esplendor.

Per què és especial? Perquè podreu maridar aquest escumós amb bombons de xocolata elaborats especialment per harmonitzar amb el Cuvée Esplendor.

→ Celler Vardon Kennett. Ds., dg. i festius. Diversos horaris. Des de 20 €.

Teatre, música, gastronomia: troba les millors entrades a timeout.cat/reservabcn

Jean Leon al restaurant La Scala amb Zsa Zsa Gabor i Tony Franciosa, entre d'altres.

Un vi de cinema

Hi ha vides de pel·lícula, i la de Ceferino Carrión Madrazo, més conegut com a Jean Leon, n'és una. Us l'expliquem!

TRIOMFAR A HOLLYWOOD no ho fa qualsevol i Jean Leon ho va aconseguir als anys 50, en una època daurada. Va néixer a Santander el 1928, però la família –eren nou germans– es va mudar a Barcelona el 1941. Després que el pare i el germà gran morissin en un atac al vaixell mercant en què treballaven com a mariners, i amb només 19 anys, Cefe va deixar la feina a la Pegaso i es va aventurar en un viatge a França. D'allà, en vaixell, va salpar a Nova York, on va treballar de cambrer i taxista. Ja nacionalitzat als Estats Units i convertit en Jean Leon, va marxar a Los Angeles, on va fer amistat amb Frank Sinatra, propietari d'un dels locals més de moda de Hollywood, on va trobar feina.

Sempre entre estrelles

El seu cercle va incloure gent com ara Natalie Wood, Grace Kelly, Zsa Zsa Gabor (en la imatge) i James Dean, amb qui va planejar obrir un restaurant. Finalment, el va obrir sol, a Beverly Hills: La Scala que, amb la seva proposta de cuina mediterrània, va triomfar entre les celebritats de Hollywood i

Innovació i prestigi

Plenament integrades en l'agricultura ecològica, i en mans de la Família Torres des del 1994, les vinyes de Jean Leon al Penedès són pioneres en molts sentits. Produeixen el Vinya Gigi, un dels primers vins blancs de l'Estat fermentat en berrica de roure. I van ser els primers vins del Penedès a obtenir la distinció Vi de Finca per a quatre dels seus vins: Vinya La Scala Cabernet Sauvignon Gran Reserva, Vinya Le Havre Cabernet Sauvignon Reserva, Vinya Palau Merlot i Vins Gigi Chardonnay.

→ jeanleon.com/ca

va convertir Jean Leon en 'El Rei de Beverly Hills'. De fet, va ser una de les últimes persones a veure en vida Marilyn Monroe, a qui li va dur a l'apartament un dels seus plats preferits de La Scala la mateixa nit en què la gran estrella va morir per una sobredosi de barbitúrics.

Vinyes amb història

Va ser al restaurant, precisament, on va néixer la seva passió pel vi i l'anhel de tenir un celler propi per elaborar vins exquisits. En un viatge a Catalunya, va descobrir el Penedès, on va comprar 150 hectàrees de les millors terres. I d'allà, al cel. Va ser l'inici d'una aventura que encara dura avui. Jean Leon va substituir les varietats locals per vinyes de prestigiosos cellers francesos i va produir el primer cabernet sauvignon d'Espanya. A l'altra banda de l'Atlàntic, els seus vins van triomfar fins al punt que Ronald Reagan va oferir vins del celler Jean Leon en el sopar oficial de la seva investidura com a president dels Estats Units. Va morir el 1996 després de passar els últims dies navegant a bord del iot *La Scala d'Amore*, però el seu llegat continua fins avui.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Singularitat per partida doble

Entrem a quatre cases emblemàtiques de Barcelona amb la companyia de bons vins. L'Erica Aspas hi fica el nas

QUÈ ÉS PER a vosaltres una casa singular? Un habitatge d'una arquitectura trencadora? Que s'allunya de la 'normalitat' per la decoració? Una llar que és especial per la ubicació o funció? La singularitat pot ser tan subjectiva! Tanmateix, la dotzena d'habitatges que dinamitzen des de Cases Singulares són, amb redundància, singulars, i també úniques, peculiars i històriques.

De dimarts a dissabte al vespre, i de juliol al setembre, han organitzat unes visites especials a quatre d'aquestes cases gràcies a una col·laboració amb –oh, meravella!– Viñedos Singulares, projecte dels germans Luis i Carlos Barrero, en què podreu tastar vins seus en cada una d'aquestes visites.

Biblioteca Arús

Rosend Arús no va ser un personatge anodí. Va ser

lliurepensador, maçó, catalanista, filantrop i director de diverses publicacions. Gran part del seu caràcter i llegat es respira a la Biblioteca Arús, que tampoc és una biblioteca típica. Es va obrir el 1895 on el senyor Arús tenia la seva residència.

És petita i sembla que s'hagi quedat adormida en un temps passat, i està especialitzada en història i cultura del segle XIX i XX. També conserva tresors com la col·lecció de Joan Proubasta dedicada a Sherlock Holmes, que no està oberta al públic però que sí que podreu veure al detall en aquesta visita, que acabarà amb un tast de vins.

→ Biblioteca Arús. M: Arc de Triomf. Dt. de juliol, 19 h. 25 €.

Casa Rocamora

Aquesta casa del Putxet va ser la llar del col·leccionista i mecenes Manuel Rocamora. La visita

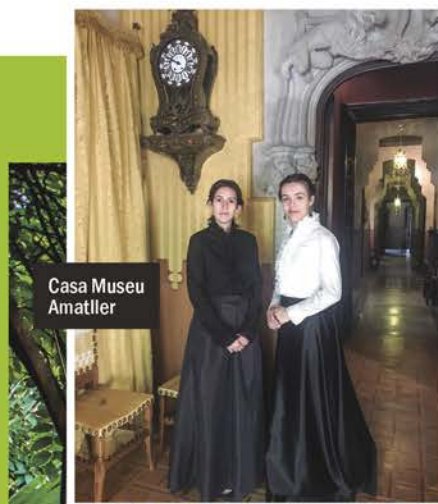
La visita a la Casa Rocamora acabarà amb un tast de vins a cegues als jardins

recorrerà la compilació d'obres d'art, publicitat i indumentària –el seu *hit*–, i inclou un tast a cegues de quatre vins de Viñedos Singulares als preciosos jardins de la casa.

→ Casa Rocamora. FGC: El Putxet. Dt. 2, 9 i 16 de juliol, 19 h. 25 €.

Palau Baró de Quadras

La Guillermina i la Carmeta són la governanta i la cuinera d'aquest palau modernista, seu de l'Institut Ramon Llull, i elles guiaran aquesta visita

Casa Museu Amatller

Palau Baró de Quadras

Casa Rocamora

MARIA DIAS

Biblioteca Arús

IRENE FERNANDEZ

teatralitzada on explicaran anècdotes del baró i històries de com era la vida a palau a principis del segle XX. El tast de vins es farà al terrat del palau, amb una panoràmica de la Diagonal i el passeig de Gràcia.

→ Palau Baró de Quadras. M: Diagonal. Dc. de juliol i agost, 20 h. 29 €.

Casa Museu Amatller

De les quatre, aquesta és la casa més concorreguda per turistes, per això també programen una visita en anglès (19 h). La

Teresa, propietària, i la Justa, la minyona, us conduiran per totes les habitacions d'aquest tresor modernista català, obra de Puig i Cadafalch, fent-vos participants de com va ser la construcció de l'edifici i del dia a dia de la vida a la casa. El tast final es farà al pati,

l'antic jardí de la casa.

→ Casa Amatller. M: Passeig de Gràcia. Dj. de juliol, agost i setembre, 20 h. 29 €.

Més idees per gaudir del mes a timeout.cat/julio

Fotografia: MMP-Josep Casanova

MONESTIR DE PEDRALBES

VESPRES MUSICALS

Mística i tradició

El mes de juliol, el monestir de Pedralbes s'omple de música. Quan el dia declina, en el moment en què als monestirs se celebren les vespres, comencen les vetllades musicals. Els quatre concerts d'enguany del cicle «Vespres musicals» al monestir ofereixen un interessant apropament al misticisme i a la tradició des de punts de vista molt diversos, però també amb elements en comú, com ara el Mediterrani o la nostra ciutat, Barcelona.

Dijous 18 de juliol
Laudemus Virginem.
El culte a la Verge a través de la música medieval

Dijous 25 de juliol
Música callada

Dijous 4 de juliol
El *takhit*

Dijous 11 de juliol
De la tradició a la improvisació

Lloc: claustre del monestir de Pedralbes (excepte el 18 de juliol, que serà a l'església)
Hora: 21 h (accés al claustre a partir de les 20 h)
Preu: 12 €
Imprescindible reserva prèvia
Informació i reserves: de dilluns a divendres, de 10 a 14 h. T. 93 256 34 27
reservesmonestirpedralbes@bcn.cat

barcelona.cat/monestirpedralbes
facebook.com/MonestirPedralbes
twitter.com/MPedralbes
instagram.com/monestirpedralbes/

Ajuntament de Barcelona

REAL I MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRALBES

ME
SITGES
TERRAMAR
PRESENTS

The Culture Collective
X

LA MERCANTIL DEL DISEÑO

A DESIGN MARKET PARTY ON THE BEACH

Exposiciones Javier Sánchez Medina,
Iris Vallis, Victoria Topping,
Laura Martinova, Larry Otto
Classic Album Sundays: David Bowie
& Mezzaninno de Massive Attack
Cortometrajes MECAL
Mona Lee DJ Set
Albert Retamero DJ Set
Radio Fusión Omar Kattan
Vintage Radio Dixie Jazz Live Band
Oyster Bar
Beso Restaurant

HOTEL ME SITGES
TERRAMAR

PASEO MARÍTIMO 80, SITGES

29 y 30 JUNIO

27 y 28 JULIO

www.mebymelia.com
@me_by_melia

www.lamercantildeldiseño.com
#lamercantildeldiseño

#MESitges #TheCultureCollective

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Festival Sargal Adama

Dos dies per endinsar-se en la cultura senegalesa. Els tallers de dansa i percussió es faran a la Lleialtat Santsenca i els concerts de Pitajaya, Ngomez Nokass –els organitzadors– i DJ Vera G. Moumie al Diobar. Dissabte al migdia hi haurà menjar del Senegal.

→ Diversos espais. Dv. 28 i ds. 29. Tallers: 25-40 €. Concerts: gratis.

TEATRE

Ocaña, reina de las Ramblas

Marc Sambola i Marc Rosich signen un homenatge a Ocaña amb un recital que presenta Terrats en Cultura.

→ El Guinardó. Dj. 27 i dv. 28, 20.30 h. 15 €.

MÚSICA

El punt cec

Poesia, projeccions i el *Winterreise* de Schubert formen aquest espectacle interpretat per cinc artistes de diferents disciplines.

→ ESMUC. M: Glòries. Dv. 28, 19 h. Gratis.

FESTIVAL

Talent

Concert dels alumnes de l'Escola Superior del Taller de Músics Cristina Barceló, Diana Arcos, David Marqués i Esteve Martínez.

→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. Dv. 28, 18 h. Gratis.

Tens molts més plans a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

CONFERÈNCIA

Cruïlla Talks

El festival Cruïlla estrena les xerrades Cruïlla Talks. Estel Solé, Roger Coma i Beth Rodergas, entre d'altres, explicaran contes protagonitzats per icones feministes.

→ Arts Santa Mònica.

M: Drassanes. Ds. 29, 10 h.

Gratis.

FESTIVAL

RiuEstiu

Nova edició d'aquest cicle d'humor que començarà amb les actuacions de Dani Pérez, Tián Lara, Fernando Moraño i el Mag Ramó.

→ Poble Espanyol.

M: Espanya. Ds. 29, 19 h.

12-24 €.

Ameba ParkFest

Cinquè aniversari d'aquest festival dedicat a la cultura urbana per a tots els públics i amb presència de DJs residents a Barcelona com Pau Roca, Annie Hall i Sr. Chen, entre d'altres. Quan acabi, l'afterparty es farà a La Terraza.

→ Parc de l'Espanya Industrial. M: Sants Estació. Ds. 29, 13 h. Gratis.

Diumenge

Stripart

Un centenar de joves artistes exposen les seves obres –foto, pintura, collage–. També hi haurà música, dansa i tallers.

→ C. C. Guinardó. M: Guinardó-Hospital de Sant Pau. Fins al 12 de juliol. Gratis.

MERCAT

Give'me 5

No patiu pel preu de les coses, en aquest mercat tot us costarà 5 euros o menys! Gangues per vestir aquest estiu.

→ Centre de la Vila.

M: Ciutadella-Vila Olímpica.

Dg. 30, d'11 a 19 h. Gratis.

FIRA

BCN Gluten Free

Showcookings, xerrades, tallers i tastos tindran lloc en aquesta fira dedicada als productes i a la dieta sense gluten.

→ La Farga. M: Av. Carrilet.

De dv. a dg, de 10 a 19 h.

6-8 €. Abonament: 18 €.

Viu el cinema AL TEU AIRE

28/6 - 2/08

www.salamontjuic.org

#viuelcinemaalteuaire

Tapes amb bones vistes

Aquest estiu a les terrasses de Barcelona tornen els Vespres Inedit's amb tapes d'autor i Inedit ben fredes. Tot un luxe per un preu ben popular!

Un munt de sabors per gaudir d'uns vespres inèdits a la ciutat

HA ARRIBAT EL pla perfecte per fruit dels vespres d'estiu! Del 27 de juny al 28 de juliol diverses terrasses de Barcelona obren perquè gaudiu dels Vespres Inedit's: un *afterwork* únic en què assaborireu dues tapes d'autor elaborades per reconeguts xefs i una cervesa Inedit per només 9 euros. Pugeu als punts més alts de Barcelona i aprofiteu les tardes d'estiu com mai!

Tradició modernitzada

Quan la tradició es posa en mans d'aclamats xefs i s'hi afegeix un toc de modernitat i personalitat, s'obté un resultat increïble. És el cas del gotet de salmorejo de remolatxa, llagostí, gelatina de poma i xia elaborat per la gran Carme Ruscalleda i que podreu tastar al Mandarin Oriental. La fusió d'ara i abans també la trobareu a Casa Fuster, on Oriol Canillas ha ideat

un caneló cruixent de galta de porc ibèric i suc de carn amb cireres, i al Yurbban Passage Hotel&Spa, on el xef de la casa, Xavier Franco, proposa una torrada de rosbif, tomàquet, soja i crema d'albergínia i germinats. I si voleu tastar la revolució en un plat, l'ensalada russa amb base de pa de llavors i confitats del SOFIA no us deixarà indiferents!

Essència de producte

Si hi ha una característica que uneixi els bars i restaurants dels hotels de la ciutat, aquesta és que tots treballen amb productes de qualitat i tenen la capacitat de treure el màxim profit (i sabor!) d'un sol aliment. En els

DE QUÈ VA...

Vespres gastronòmics amb vistes a la ciutat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per què tastareu dues tapes d'autor maridades amb una Inedit per només 9 €.

→ Del 27 de juny al 28 de juliol. De 18 a 21 h.
gastronosfera.com

Vespres Inedit's també trobareu tapes on els sabores es configuren al voltant d'un producte protagonista, com és el cas de l'H10 Casa Mimosa, on, des de la terrassa amb vista a la Pedrera, podreu assaborir una coca de pop amb tàrtar de tomàquet fumat, elaborada pel xef Victor Bardavio. I també podreu tastar unes espectaculars ostres amb escabex de cervesa a l'hotel Duquesa de Cardona. I per als més *veggies*, a l'H10 Madison trobareu una albergínia escalivada amb formatge de cabra i salsa miso.

El més informal

Què us semblaria tastar uns xupa-xups de pollastre a l'hotel Havana? A les terrasses també trobareu plats d'un estil més informal i igual de deliciosos que maridaran a la perfecció amb les cerveses Inedit. No us oblideu de tastar els clàssics nachos

amb guacamole de l'Hotel Jazz i les mini hamburgueses amb wasabi de l'hotel Indigo. Us llepareu, un per un, tots els dits!

El món en un plat

A les terrasses també trobareu gastronomies d'arreu del món per viatjar amb el paladar. Us encanta Corea? A l'hotel Gallery podreu assaborir el país amb un *ssam* d'amanida thai de llagostins. I si sou més del Japó, a l'hotel Hilton trobareu un cub de salmó marinat amb cinc espècies, sèsam i salsa yakitori, i *gyozas* de mar i muntanya amb escames de bonítol a l'hotel SB Glow, amb una panoràmica a la renovada plaça de les Glòries. I si voleu viatjar a l'altra banda de l'oceà Pacífic, tasteu l'autèntic sabor peruà de la mà del cebiche de llagostins amb llet de tigre i coco elaborat per Pedro Montolio a l'hotel Negresco Princess. No us en deixeu cap!

1 Viaje al cuarto de una madre

El cicle de cinema gratis a la platja ens porta l'òpera prima de Celia Rico, en la qual va voler descobrir la dona que hi ha darrere d'una mare i els llaços familiars que ens uneixen i que necessiten distància per no trencar-se. Rico compta amb dues actrius que broden els papers. Anna Castillo és la filla que vol marxar de casa però no vol ferir la seva mare; Lola Dueñas, la dona que no vol que la filla marxi, però tampoc sap com impedir-ho.

→ Platja de Sant Sebastià. M: Barceloneta. Dj. 27, 21 h. Gratis.

2 Bohemian Rhapsody

Per ser una de les pel·lícules més vistes de l'any passat, havia de tenir el seu forat en l'agenda de cinema a la fresca. Podreu retrobar-vos amb Freddie Mercury i les cançons immortals de Queen a la Sala Montjuïc. Si encara no l'heu vist, no espereu un biopic estricte de Mercury, és més una celebració de la figura del cantant com a trencador d'estereotips i de la banda que va liderar. Que els detallets que s'allunyen de la realitat no us impedeixin gaudir del film i de la interpretació de Rami Malek fent de Freddie i de Gwilym Lee com a Brian May. Clavadets!

→ Sala Montjuïc. M: Espanya. Dc. 3, 20.30 h. 6,50 €.

TOP 5

Cinema d'estiu a la fresca

Gairebé cada dia de la setmana podeu passar la nit a un cinema d'estiu: a la platja, al castell de Montjuïc, a parcs, centres cívics i centres culturals.

Per Erica Aspas

3 La ola

Un estiu més, Camí Amic i el Districte de l'Eixample fan florir la cultura al parc de Joan Miró. Fins al 17 de juliol hi teniu cinema a l'aire lliure, i entre la tria trobem *La ola*, pel·lícula alemanya del 2008 que està basada en l'experiment la Tercera Onada que va tenir lloc als anys 60 a Califòrnia. El film el va dirigir Dennis Gansel i, a través d'un projecte escolar, el professor Rainer Wenger demostra com n'és de fàcil manipular les masses establint un sistema jeràrquic a la seva aula que li costarà controlar.

→ Parc de Joan Miró. M: Tarragona. Dc. 3, 22 h. Gratis.

4 Sing Street

Temes de Duran Duran, The Cure i The Clash entre altres joies, a més d'amor adolescent, creixement i superació. Aquests són alguns dels ingredients de *Sing Street*, film del 2016 escrit, dirigit i produït per John Carney que ens porta al Dublín dels anys 80, amb una recessió econòmica que obliga els pares d'en Conor a portar-lo de l'escola privada a la pública, amb la sèrie de problemes que imagineu que comporta. Què el pot salvar? La música i una noia.

→ Centre Cultural Albareda. M: Paral·lel. Dj. 27, 22 h. Gratis.

5 Jurassic World. El reino caído

Cinema realitzat, rodat o produït a Barcelona. Això programa el cicle Pantalla Barcelona a quatre centres cívics de la ciutat. Un dels films escollits és *Jurassic World. El reino caído*, la darrera pel·li de la saga que va començar Steven Spielberg i que en aquesta ocasió dirigeix J.A. Bayona, el nostre director més internacional. L'acció ens retorna a l'illa Nublar, on els dinosaures viuen amenaçats per l'erupció d'un volcà. Un grup d'experts els volen rescatar i traslladar-los a un altre lloc on viuran sense intervenció humana. Tot amanit amb queixals i bèsties gegants.

→ CC Can Clariana. M: Virrei Amat. Dj. 27, 21.30 h. Gratis.

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Platea menuda

JUST A LA PÀGINA del costat hem fet una tria de cinema a la fresca per a un públic majoritàriament adult. Però els nens gaudeixen del cinema al màxim, per això també hem fet una selecció d'algunes de les pel·lícules per al públic familiar que podreu veure aquests dies a Barcelona.

A l'Auditori de Sant Martí es projecta *La història de la pera gegant*, un film d'aventures protagonitzat pel Sebastià, un elefant espantadís, i la Mitxo, una gata aventurera però amb pànic a l'aigua. Tots dos s'embarquen en la missió de trobar en JB, el seu alcalde, que ha desaparegut misteriosament. Després de la

projecció hi haurà un col·loqui amb la canalla.

El Petits cinèfils del CaixaForum és infal·lible i la seva tria de films, engrescadora. Ara programen clàssics del cinema i, el dissabte 29, podreu veure una selecció de curts d'humor infantils d'inicis del segle XX.

Cada cap de setmana a la tarda, la Filmoteca pensa en

els petits. El dissabte 29 i el diumenge 30 teniu l'oportunitat de tornar a veure *La revolta dels contes*, una adaptació del best-seller de Roald Dahl on treu de context personatges de contes de tota la vida –la Caputxeta Vermella, la Blancaneu, els Tres Porquets...– i els fa viure històries més modernes, subversives i divertides. ■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...

Tres opcions de cinema familiar.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la vida és una aventura.

→ Auditori de Sant Martí.

M: Bac de Roda. Dj. 27, 18 h. Gratis.

→ CaixaForum.

M: Espanya. Ds. 29, 17.30 h. 4 €.

→ Filmoteca. M: Liceu. Ds. 29 i dg. 30, 17 h. 2 €.

EL TOP 3

Per jugar en família

Dino Party

→ Kreiva Box. Des de 21,20 €. Per a nens i nenes de 3 a 8 anys. kreivabox.com
Voleu que els petits explotin la creativitat, però no sabeu per on començar i encara menys quins materials comprar? Sort que sempre hi ha gent que ve al rescat, com les capses de Kreiva Box. Són vuit capses temàtiques –per pintar, cultivar, d'art modern, astronomia, experiments amb aigua...– amb els materials, instruccions i eines necessàries per desenvolupar entre dues i quatre activitats de la mateixa temàtica.

Suriguri. Sherlock Kids

→ GDM Games. 8 €. A la venda, en català i castellà, a principis de juliol. A partir de 8 anys. Tant la versió adulta com la infantil són uns dels millors jocs de taula de l'any segons els Premis Spiel des Jahres. A partir de les cartes i les pistes, haureu d'exposar teories i hipòtesis del que ha passat. Pareu-hi atenció!

Kinoptik City

→ Djeco. 29,90 €. De 6 a 10 anys. djeco.com
És una barreja entre puzzle i joc de construcció però amb un munt de coses que el fan especial. Poseu les fitxes al taulell imantat per crear ciutats, ponts i edificis, passeu la làmina ratllada per sobre i veureu com cobra vida!

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

Mossegada de zombi

Jim Jarmusch estrena 'Los muertos no mueren' i en Josep Lambies es capbussa en el mite del mort vivent

UN PUNY PODRIT surt de sota terra, amb el ritme somnàmbul d'un rock progressiu que s'arrapa a la pell com un virus infecciós. Jarmusch havia abordat el mite del vampir a *Només els amants sobreviuen*. Ara, a *Los muertos no mueren*, s'enfronta al cine de zombis i la seva tradició. N'hem detectat alguns referents.

Les petjades del mort

Si féssim una lectura marxista del cine de terror, diríem que el

vampir és un gran aristòcrata i el zombi un esclau. L'any 1949, Jacques Tourneur dirigia *Passejant amb un zombi*, un relat de por amb un rerefons històric terrible sobre l'època del colonialisme, on el mort vivent era un *pied noir* amb els ulls en blanc. Trigava a aparèixer, però les seves petjades sobre la sorra de la platja, difuminades per l'aigua del mar, eren un indicatiu de l'horror que preparava l'ambient. Jarmusch absorbeix aquesta tensió atmosfèrica, a través de la música i el fora de camp.

Tribut a Romero

A *Los muertos no mueren* trobareu un homenatge a *La nit dels morts vivents* de George A. Romero, a aquella escena en què els zombis s'amuntegaven a les portes d'un centre comercial, animats per un impuls consumista compulsiu. Jarmusch també vol dibuixar un retrat sociològic a través dels

seus monstres que, condemnats a una eternitat agitada, segueixen reproduint els vicis que tenien en vida, com un mirall deformat on fa cosa mirar-se.

Marcians carnívors

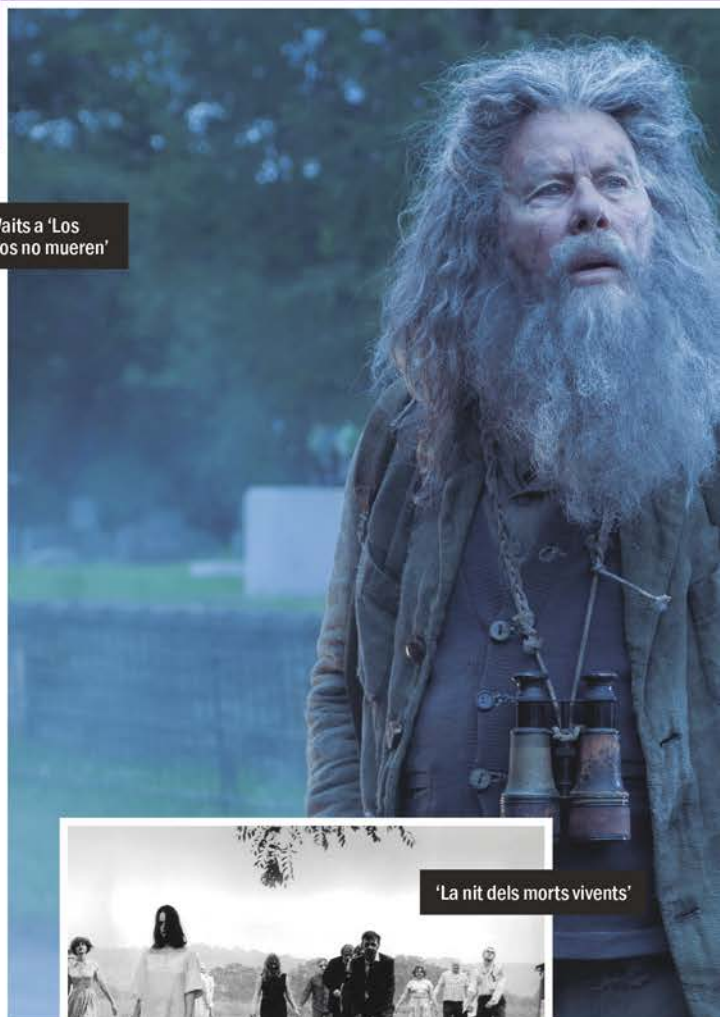
A finals dels 50, Edward L. Cahn va firmar a *Els invasors invisibles* una imitació de *La invasió dels lladres de cossos*, on connectava el mort vivent amb el pànic que generava la idea que un dia

arribessin els extraterrestres. No direm com introdueix Jarmusch l'element alienígena. Només avançarem que té a veure amb el personatge de Tilda Swinton, que apareix amb els cabells blancs, sostenint una catana afilada.

Les conyes de sèrie B

El to lisèrgic que sura a l'aire a *Los muertos no mueren* recorda altres pel·lícules de Jarmusch, des de *Mystery train* fins a *Los límites*

Tom Waits a 'Los muertos no mueren'

'La nit dels morts vivents'

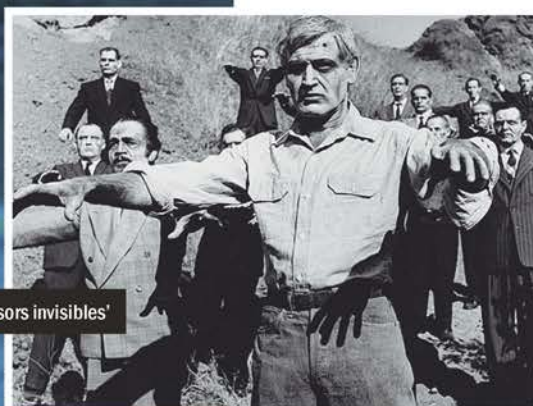
Els famèlics morts vivents de Jarmusch beuen cafè bullent i se'l vessen per sobre

'Passejant amb un zombi'

'Invasors invisibles'

'La serpiente y el arcoíris'

del control. Hi trobareu també una referència còmica a *Coffee and cigarettes*, quan els zombis comencen a beure cafè d'una cafetera bullent, tirant-se'l per sobre. El to autoconscient i alhora humorístic de la pel·lícula fa pensar en l'herència del cinema de sèrie B dels anys 70.

Amazònia i vudú

El zombi és una encarnació de la lluita de classes, la perfecta

al·legoria de l'alienació del proletariat. Però hi ha una altra tradició que el vincula als rituals xamànics de la selva amazònica. Wes Craven va parlar d'això a *La serpiente y el arcoíris*, i tot i que Jarmusch no aborda aquesta branca del mite, l'estètica de *Los muertos no mueren* se n'alimenta. És cert que, com diuen, es tracta d'una pel·lícula fallida, però conté una memòria cinèfila que s'articula amb molta elegància. ■

DE QUÈ VA...

Tres policies s'enfronten a una apocalipsi zombi que deixa un rastre de sang i vísceres pel camí.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure Tom Waits fent de rodamon i Tilda Swinton tallant caps amb una catana.

→ Dir. Jim Jarmusch
(EUA, 2018). 104 min.

Los muertos...

EL GUIONISTA I director Jim Jarmusch torna al gènere de zombis de la seminal *La nit dels morts vivents* de George A. Romero amb una espècie de metarelectura. A *Los muertos no mueren*, Jarmusch ens enlluerna amb un repartiment per morir-se –Bill Murray, Adam Driver, Tilda Swinton (fabulosa!), Chloë Sevigny, Steve Buscemi i fins i tot Selena Gómez, entre altres glòries–, una explosió gore de sang i fetge i algunes grans rialles, però ni la seva essència ni els seus girs finals acaben d'enlairar-se. Aquesta pel·lícula és una carta d'amor a les pel·lis de zombis escrites en Comic Sans i ens recorda que el millor treball de Jarmusch té un rigor invisible, inclús quan fluixeja més. Lamentablement, aquí no el veiem pas.

L'apocalipsi dels morts vivents arriba al poble de Canerville a través de senyals de ràdio interromputs, llum del dia que s'allarga massa i, el més alarmant en aquest racó rural, la desaparició d'un pollastre. La invasió arriba finalment anunciada per un zombi Iggy Pop i el gir de la pel·li és que no és carn el que anheia la majoria, sinó les obsessions de quan eren vius: cafè, música, caramels, Xanax... és pronunciar-ne els noms i comencen a gemegar. La gran llàstima de tot plegat és que ni tan sols un repartiment matador com el que té no aconsegueix elevar la comèdia zombi de Jim Jarmusch al cànon del cinema del gènere. ■ Phil de Semlyen

DE QUÈ VA...

Tot i que fa poc que es coneixen, la Vir i en Lluís tindran una filla.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Va triomfar al Festival de Màlaga.

→ Dir. Carlos Marqués-Marcet (Espanya, 2019). 97 min.

Els dies que vindran

QUAN LA VEU captivadora de Maria Arnal inunda el final d'*Els dies que vindran*, sabem que la vida continua, amb tota la seva llum. N'hem vist, d'ombres, perquè la pel·lícula, que parteix de l'embaràs real de Maria Rodríguez Soto –parella de David Verdaguer, amic de l'ànima i actor fetitxe de Carlos Marqués-Marcet– per convertir-lo en ficció, recorre, fil per randa, totes les preguntes, incerteses, dubtes i conflictes que, durant nou mesos convulsos, poden fer trontollar una vida en comú. Un naturalisme de vegades cru, molt a prop dels seus personatges, intenta entendre com es recol·loquen els seus rols en funció de cada etapa,

de l'aparició de responsabilitats, d'una experiència que travessa el cos de la dona i el cap de l'home de maneres molt diferents, en una mena de *kammerspielfilm* que connecta amb la sensibilitat íntima de 10.000 km explorant la hibridació entre documental i ficció des d'una perspectiva molt singular. Estem, doncs, davant d'un *Boyhood* de l'embaràs, que no oblidem que ser pares no és un tema de debat generacional –d'aquí l'aclaridora confrontació amb les imatges domèstiques en VHS– sinó una qüestió universal, que pertany al flux del temps, allò que mai para de rentar-nos la cara i aclarir-nos el pensament. ■ *Sergi Sánchez*

Q&A

Maria Rodríguez Soto: un relat que és pura vida

Després de guanyar la Bisnaga d'Or a Màlaga, *Els dies que vindran* arriba als cinemes. En parlem amb la seva actriu, Maria Rodríguez Soto, que va rodar la pel·lícula quan estava embarassada de la seva filla.

Com neix *Els dies que vindran*?

D'una manera una mica insospitada. En David (Verdaguer) i jo volíem tenir un fill. Jo em vaig quedar embarassada. Ell era a Londres, assajant *Tierra firme* amb en Carlos Marqués-Marcet, i li vaig donar la notícia

per Skype. En Carlos va deixar que s'agafés uns dies i li va dir que li agradaria fer una pel·lícula que seguís tot l'embaràs.

És una ficció, però conté molta veritat. És pura vida.

No volíem que fos un documental, però jo estava embarassada de debò, no ho vaig haver d'actuar. En Carlos fins i tot em va

haver de demanar que no plorés tant a pla, perquè jo tenia les emocions a flor de pell.

És preciós com incorporeu la cançó d'*A la vida*, la versió de l'Ovidi i també la de la Maria Arnal.

És com el cicle biològic, que es repeteix. Crec que és una pel·li molt tendra i humana. Esclar que no soc objectiva. ■ *J.L.*

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

SOMBRA

Un wuxia virtuós, dirigit per Zhang Yimou, que ens trasllada a la Xina del segle III aC. Lluites coreografiades amb grandesa es combinen amb el pes de les tragèdies de Shakespeare.

SAUVAGE

El retrat íntim i frenètic de la vida d'un prostitut, narrat d'una manera molt física. Hi ha escenes de cam i sexe ofegat que fan suar fins i tot la pantalla.

THE BREADWINNER

L'estudi d'animació irlandès Cartoon Saloon ha creat aquesta joia amb cura i artesanía, que relata una història de supervivència brillant.

TOY STORY 4

El millor d'aquesta nova entrega és el personatge d'en Forky, una joguina feta amb restes d'escombraries que té atacs de pànic existencial i vol suïcidar-se llançant-se a la paperera.

Muñeco diabólico

★★★★★

DE QUÈ VA...

Radiografia els perills de la tecnologia en un món de gent grisa i solitària.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

L'apocalipsi final a la botiga és inquietant.

→ Dir. Lars Klevberg (EUA, 2019). 90 min.

NOVA VERSIÓ DE la pel·lícula del mateix títol del 1988 –la primera part d'una saga de llarguíssima durada–, aquest *Muñeco diabólico* que ara s'estrena vol ser molt més realista i agressiu que l'original. El ninot en qüestió és un invent informàtic amb un defecte de fàbrica que el torna fidel com un gos, però també implacable i violent. L'adolescent que esdevé el seu amo se'n presenta com un *millennial* amb problemes de relació obsessionat amb la tecnologia. I la societat en què viu sembla que només pugui pensar en el consum. El noruec Lars Klevberg gestiona aquests elements amb habilitat no exempta d'ironia, amb una mirada crítica que barreja la paròdia del cinema de Steven Spielberg amb el gore més sagnant. Però el resultat no deixa de ser paradoxal. De mica en mica acaba transformant-se en allò que volia posar en solfa: la pel·lícula, finalment, es mostra incapaç de superar la seva condició de producte de consum confeccionat amb sang, fetge i brometes potser massa fàcils. ■ Carlos Losilla

Los Japón

★★★★★

DE QUÈ VA...

L'emperador Satohito mor sense descendència. Dani Rovira n'ocuparà el tron.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Els actors, pobres, fan el que poden.

→ Dir. Álvaro Díaz Lorenzo (Espanya, 2019). 110 min.

EN ELS DARRERS temps, la comèdia espanyola sembla haver-se obsessionat a visitar la geografia mundial per subratllar les diferències culturals a cop d'acudit fàcil i sovint patètic. Després d'explorar l'humor amb xinesos a l'inefable *Perdiendo el este*, ara és el torn de la societat nipona a la no menys terrible *Los Japón*, pel·lícula en què Dani Rovira i María León es converteixen en emperadors del Japó. Resulta complicat sostenir tota una trama al voltant d'una anècdota tan poc substancial, que s'estira i estira sense possibilitat d'extreure'n res més que un grapat de gags de molt baixa estofa.

El director de *Señor, dame paciencia*, Álvaro Díaz Lorenzo, firma una comèdia en la qual la caricatura maldestra és l'únic tret d'identitat. Té una capacitat nul·la per aguantar el *timing* de la comèdia, cosa que ens fa plantejar fins a quin punt aquest tipus de productes resulten nocius per a un gènere que ens hauria de fer riure en comptes de provocar vergonya aliena. Potser ens ho hauríem de fer mirar. ■ Beatriz Martínez

EL MILLOR DE LA CARTELLERA ALTERNATIVA DE LA SETMANA

7 Number 37

El Calella Film Fest aterra també a Barcelona amb algunes pel·lícules. Entre elles, aquest thriller sud-africà dirigit per Nosipho Dumisa i Travis Taute.
→ Cinemes Girona. Ds. 29, 18 h. 5 €.

6 Gongjak

Som fans del cine coreà. Aquí, un exoficial contractat pel servei secret sud-coreà s'infiltra a Corea del Nord amb l'objectiu d'esbrinar el seu programa nuclear.
→ Filmoteca. Ds. 29, 19.30 h. 4 €.

5 Los Reyes

S'acaba el juny i també s'acaben les projeccions del Documental del Mes, de DocsBarcelona. *Los Reyes* retrata la vida de dos gossos que viuen a un skatepark de Xile.
→ Teatre de Sarrià. Dg. 30, 20.30 h. A partir de 2 €.

4 Cinema mon amour

Natàlia Regàs dirigeix un documental sobre les sales de cinema de Barcelona en un homenatge que parla del present, passat i futur de l'exhibició.
→ Cinemes Girona. Consulteu la cartellera. 6 €.

3 Ruben Brandt...

Un terapeuta té malsons amb tretze obres d'art. *Ruben Brandt*, *coleccionista* és un thriller d'animació de l'hongarès Milorad Krstic.
→ Zumzeig. Dijous 27, 21.30 h. 7 €.

2 Capvespre

László Nemes, el director d'*El fill de Saül*, ens arrossega cap al Budapest del 1913, a les portes de la Primera Guerra Mundial, en un clima irrespirable.
→ Cinemes Texas. Consulteu la cartellera. 3 €.

1

La tía Tula

L'anomenat Nuevo Cine Español va tenir en aquesta pel·lícula dirigida per Miguel Picazo i basada en una novel·la d'Unamuno un dels seus exemples més representatius. Recuperem-la!

→ Filmoteca. Dg. 30, 19.30 h. 4 €.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Una història d'amor, sexe i violència

Ivo van Hove torna al Grec amb 'Tan poca vida', l'adaptació del best-seller de Hanya Yanagihara. Andreu Gomila hi parla

TOTA GRAN OBRA té al darrere una història. Corria el 2016 i Ivo van Hove estava treballant a Nova York. Els aparadors de les llibreries brillaven amb *A little life*, la novel·la de Hanya Yanagihara, esdevinguda aviat un fenomen. Va pensar que no era per a ell. De tornada a Amsterdam, es reuneix amb la seva dramaturga, que li diu que

"Tan poca vida" és una producció molt extrema, la més intensa que he fet mai"

s'ha llegit un llibre meravellós, que feia molt per ell. I li regala. Era *A little life*. Poques setmanes més tard, una actriu de la seva companyia li va dir el mateix. Fins i tot va rebre un exemplar de la traducció neerlandesa, on a la primera pàgina l'autora nord-americana li deia que seria un plaer que es llegís la seva història. No li va quedar més remei que posar-s'hi i va quedar-hi atrapat, ens diu el director, a partir de la pàgina 70, quan "Yanagihara posa el focus en Jude", un advocat d'èxit a Nova York, que va ser víctima d'abusos sexuals a partir dels 7 anys.

Curiosament, a Nova York també passava *The fountainhead*, la novel·la d'Ayn Rand que va regalar-nos al Grec 2014. "Si allò era una novel·la ideològica, aquesta no va sobre els grans

temes, tot i que la pederàstia és un tema cada cop més públic i preocupant, sinó que és una història privada que ressona en tothom", ens relata el director holandès. És el cinquè muntatge seu que veurem al Grec des de les *Tragèdies romanes* (2013).

"Tenia al davant un drama extrem que és alhora la història d'una amistat entre en Jude i els altres personatges de la novel·la", explica Van Hove. També, afegeix

DE QUÈ VA...

La vida de quatre amics de mitjana edat a la Nova York d'avui dia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar com Van Hove s'ha convertit en un director extraordinari.

→ Teatre Lliure: Montjuïc, M: Poble Sec, 3 i 4 de juliol. 30 €.

el director, hi ha l'amor i el sexe, una cosa que per a en Jude "vol dir violència". "Si la vida és aprendre, aprendre a estimar, aprendre a saber què és el sexe, en Jude no ha pogut aprendre res d'això en condicions normals, sinó a través de la violència", matisa Van Hove.

No ens estranya, doncs, que el principal repte de Van Hove fos com posar l'abús damunt l'escenari, amb un personatge que té afició per fer-se talls, fer-se mal,

amb una inclinació brutal cap al suïcidi. "El desafiament més important que implica *Tan poca vida* és com plasmar la dimensió emocional d'en Jude", afirma. Així ha limitat a tres les escenes d'abusos i per accentuar la solitud del protagonista, li han donat un amic imaginari. A la novel·la, ell no és capaç d'explicar-li la seva infantesa infernal a ningú, ni al seu amor, en Willem.

"*Tan poca vida* és la cosa més difícil que he fet en ma vida", diu Van Hove. I no són poques. Ara mateix és el director de moda a Europa i els EUA. És cap de cartell a París, Londres i

Nova York. Però sempre torna a Amsterdam. "La companyia és casa meua i ara és per a mi el lloc on experimentar: les coses no tenen èxit perquè sí, sinó perquè has pogut experimentar", dispara. Per això només pot haver portat a escena aquesta novel·la amb l'Internationaal Theater Amsterdam (abans Toneelgroep Amsterdam). "És una producció

molt extrema, la més intensa que he fet en ma vida", afegeix Van Hove. ■

**Crítiques a timeout.cat/
critiques-teatre**

La Beckett

Del 26/06 al 28/07/2019

AMOR MUNDI

de **Victoria Szpunberg**

Amb: **Marta Angelat, Aina Calpe i Blanca Garcia-Lladó**

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb el patrocini de:

Una coproducció de:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramaturgia

NECESSITEU
UN SERVEI
DE DESTRUCCIÓ
CERTIFICADA
DE DOCUMENTS?

El Centre Especial de Treball MANSOL us ho ofereix

Posem a la vostra disposició un servei expert de destrucció certificada de documentació confidencial que garanteix la destrucció immediata i el compliment de la legislació vigent. Ocupem a persones en situació d'exclusió social i amb discapacitat física.

Per a més informació i/o pressupost:

Tel. 93 497 03 50   mansol@mansol.cat   www.mansol.cat

EL TOP 3

Cançó per tornar a casa

Després de treballar amb Alfredo Sanzol, Ciro Zorzoli, Javier Daulte o Julio Manrique, les T de Teatre s'alien amb la dramaturga uruguaiana Denise Despeyroux per explorar l'univers de tres exactrius unides per l'èxit i separades pel fracàs.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 2 al 28 de juliol. 20-22 €.

El cartógrafo

El grandíssim dramaturg Juan Mayorga estrena a Barcelona una de les seves últimes peces, amb Blanca Portillo i José Luis García-Pérez, centrada en la llegenda del cartògraf del gueto de Varsòvia durant la Segona Guerra Mundial.

→ Teatre Goya. M: Universitat. Del 3 al 21 de juliol. 24-28 €.

Casa de nines, 20 anys després

Amb Emma Vilarasau, Ramon Madaula, Isabel Rocatti i Júlia Truyol, Sílvia Munt dirigeix la versió que ha fet el nord-americà Lucas Hnath a partir de la Nora d'Ibsen. Què passaria si tornés a casa vint anys després?

→ Teatre Romea. M: Liceu. Fins al 4 d'agost. 17-28 €.

JUAN CARLOS LÉRIDA

CHRISTIAN RIZZO
/ ICI-CCN
MONTPELLIER

QUIM BIGAS

PEP RAMIS
/ MAL PELO

GN | MC GUY NADER
| MARIA CAMPOS

OLGA PERICET

ALBERT QUESADA
CÈL·LULA #1

EL MÉS PETIT DE TOTS
ANIMAL RELIGION

CONSTEL·LACIÓ
SOCIETAT DOCTOR
ALONSO

HACER HISTORIA(S).
Vol III

AFRICA MOMENT

HOP

ATENEU POPULAR
DE 9BARRIS

BIG BOUNCERS

ARACALADANZA

ANDRÉS CORCHERO

RAQUEL KLEIN

CIA. DANIEL ABREU

FERNANDA
FRAGATEIRO I
ALDARA BIZARRO

SÂLMON< FESTIVAL

KUKAI DANTZA &
SHARON FRIDMAN

ROGER BERNAT

BAAL

ROSER LÓPEZ
ESPINOSA

LA INTRUSA

HÉLA FATTOUMI I
ÉRIC LAMOREUX

CONSTEL·LACIÓ
LIA RODRIGUES

CIRC D'ARA MATEIX

MARINA MASCARELL
amb SKÄNES
DANSTEATRE

BRUNO BELTRÃO
/ GRUPO DE RUA

ROBYN ORLIN I
ALBERT KHOZA

LA MANUFACTURE

DANSA I TERRITORI
TERRITÒRIS COMPARTITS
PERSPECTIVES DIVERSES

MERCAT DE LES FLORS
CASA DE LA DANSA

TEMPORADA
2019/20

Més informació entrades
i abonaments a mercatflors.cat

De la necessitat de desenterrar els morts del franquisme.

Per lluitar contra la
desmemòria que
vol la dreta.

→ Escenari Brossa.
M: Jaume I. Fins al 30 de
juny. 14-20 €.

PER MÉS QUE els imprementables de Vox i els seus deplorables aliats del PP rebutgin la merescuda reparació que mereixen les famílies de tots aquells desapareguts, afusellats i sepultats pel franquisme a les voreres dels camins, cal aixecar la veu una vegada i una altra. I aquesta és la intenció de la Carla Rovira en el seu últim espectacle. Rovira assumeix així la veu d'una generació que ja no té por de parlar d'aquells morts, que vol conèixer i vol que es conegui el que va passar i que a la fi tots els ossos enterrats clandestinament trobin l'afecte dels familiars.

I ho fa perquè va tenir un tiet de 23 anys afusellat després d'un ignominiós consell de guerra on la mentida i la fal·làcia s'ajuntaven per fer efectiva la venjança. Rovira ha fet una dramatúrgia amb intel·ligents trencaments dramàtics i lligant la història a les relacions familiars, a la mare en particular, i fins i tot en la mateixa realització de l'espectacle. Un excés on *Màtria* perd en intensitat i interès. Tampoc no hi ajuda un espai central circular que dificulta la recepció. ■ *Santi Fondevila*

Pornopop

Una *girl band* es retroba després de set anys de separació.

Per gaudir d'un bon
grapat de cançons
amb personalitat
pròpia.

→ Versus Glòries.
M: Glòries. Fins al 7 de juliol. 10-12 €.

EN EL MUSICAL, quan comença la música les emocions es tornen honestes i les paraules sinceres. Aquest codi es fa especialment evident a *Pornopop*, un projecte dirigit i escrit per Laia Alberich, en aquesta ocasió col·laborant amb Marc Sambola, compositor i coautor de les lletres. Tot el que té de dispersa la seva proposta dramaturgica quan la prosa no té acompanyament es transforma en retrats humans interessants, fins i tot en les derives més heterodoxes, quan la guitarra s'hi afegeix. Tot gràcies a un grapat de cançons equilibrades entre l'emotivitat, la ironia i la ràbia.

És quan canten que desapareixen els homes cavall, conill i gos i es comprenen les individualitats d'una *girl band* d'èxit pretèrit que es retroba des d'estils de vida exageradament antagònics. Només en l'artifici s'assumeix una obra molt bolcada a maximitzar la ficció més enllà del límit. Com si el nihilisme generacional de Martina Cabanas a *Fuga de conills* no fos suficient per a Alberich. ■ *Juan Carlos Olivares*

[illegible]

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Joves i solidàries

Becky G, C. Tangana i Lola Indigo encapçalen el segon Share, un festival nascut per compartir. Per *Borja Duñó*

QUAN PENSEM EN un festival solidari assumim que una part de la nostra entrada va a parar a una o a diverses ONGs o que, en arribar al recinte, hi trobarem paradetes d'aquestes organitzacions on podrem prendre consciència de la necessitat de donar suport a les tasques que realitzen. El Share Festival és un festival solidari, però no funciona d'aquesta manera: aquí, del que es tracta,

és de donar-te d'alta a la seva aplicació i, amb un simple clic, realitzar accions solidàries que es carregaran als comptes dels patrocinadors. Amb aquest sistema, l'any passat el Share Festival va realitzar més de 14.476 accions. Entre altres coses, es van enviar més de 2.000 vacunes contra la pólio, es va alimentar més de 2.000 nens per un dia, es va finançar l'escolarització de més de 1.000 nens refugiats per un mes i es van plantar dos boscos per lluitar contra el canvi climàtic.

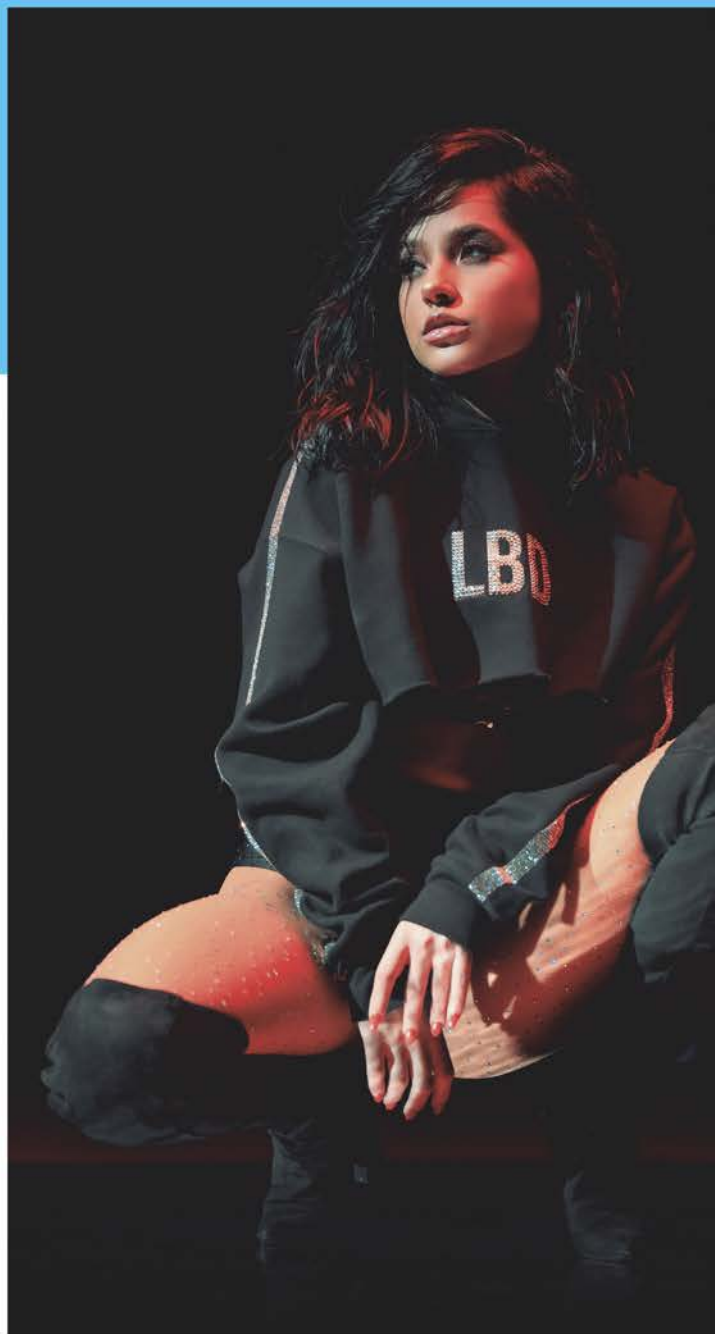
Això va ser en la primera edició, que es va estrenar amb Rita Ora com a gran reclam. Ara, el festival torna al Poble Espanyol amb Becky G com a indiscutible cap d'un cartell que apel·la a un públic molt jove, completat per C. Tangana, Lola Indigo, Don Patricio, Alfred Garcia –l'únic que repeteix–, Carlos Sadness,

Nil Moliner i Rayden. "El cartell de divendres és més urbà i el de dissabte més pop rock", explica el director, Stefano Maccarone.

"Voliem tenir més noies que nois al cartell, però al final no ha estat possible portar algunes de les artistes que volíem", continua Maccarone, que sap que un 75% del públic està format per dones. I en la propera edició, vol portar el festival a un recinte més gran: "L'any passat vam vendre 15.000 entrades i ara, abans de començar,

ja en portem 20.000". Cal dir que les accions solidàries donen punts als assistents, amb els quals poden aconseguir dues entrades al preu d'una, i altres premis. "Això els incentiva a participar-hi –assegura–: és una manera de fomentar l'ús de la tecnologia per ajudar els altres".

Aquest format no se l'ha inventat el Share, que s'ha fixat en esdeveniments més consolidats com el Global Citizen, que ha programat artistes de la magnitud

Becky G és el gran reclam d'un cartell que apel·la a un públic molt jove

ENS AGRADA

Els concerts on
has de fitxar

KRONOS QUARTET

En l'espectacle inaugural del Grec, el Kronos Quartet interpretarà música de Philip Glass, Jlin i Gershwin. Tot amanit per les gràfiques generatives d'Alba G. Corral.
→ Teatre Grec. M: Espanya. Dc. 26 i dj. 27, 22 h. 12 €.

ARTENOU

Segona jornada del festival Artenou 2019, als Jardins de Can Torrents de Sant Boi, amb Playback Maracas, Mario Bailotelli, Duboroh, The Heating i Artenou DJs.
→ Jardins de Can Torrents, Sant Boi de Llobregat. FGC: Sant Boi. Dv. 28, 20.30 h. Gratis.

DAYRAMIR GONZALEZ

El jazz llatí de Nova York amb arrels cubanes de Dayramir González amb el seu grup Habana Entrancé arriba al Jamboree dins de la programació del Grec.
→ Jamboree. M: Liceu. Del 2 al 6 de juliol, 20 i 22 h. 22 €.

THE BLACK EYED PEAS

I gotta feeling, Pump it, Where is the love... Hits i més hits en la nit inaugural del Cruïlla, on, a més dels californians hi actuarà la cantant noruega Aurora.
→ Parc del Fòrum.
M: El Maresme | Fòrum.
Dc. 3, 21.15 h. 25-125 €.

DE QUÈ VA...

Un festival solidari, on els joves ajuden les ONGs.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per Becky G, C. Tangana, Don Patricio, Lola Indigo...

→ Poble Espanyol.
M: Espanya. Dv. 28 i ds.
29. 22-76 €.
sharefestival.org

de Beyoncé, Jay Z, Cardi B i Ed Sheeran. A Barcelona, undels incentius de l'edició d'enguany és que es podrien veure junts a l'escenari Becky G i C. Tangana, que van col·laborar a *Booty*. O el xou de Lola Indigo, a qui

Maccarone ha vist en directe: "és diferent, però té l'energia de Beyoncé". ■

Qui més toca?
timeout.cat/festivals

4-25
JULIOL

JARDINS
RECINTE
MODERNISTA

CONCERTS
D'ESTIU

DANI
NEL·LO

I LOS SAXOFONISTAS
SALVAJES

4 JULIOL

MARCOS
VALLE

11 JULIOL

GERARD
QUINTANA

18 JULIOL

CLARA
PEYA

25 JULIOL

SANT
PAU

Recinte
Modernista

concerts.santpaubarcelona.org

COL·LABOREN:

Damm
Fundació

LAVANGUARDIA

betevé

TMB

Transporte
Metropolitano
de Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

LA CANÇÓ DE BCN

‘Leggins & latex’

→ Ascensa Furore

“La cançó funciona com un mapa de l’activisme polític a Vallcarca”

“LA CONOCÍ EN un vermut de La Riera”, ens situa la rapera Bittah, tot referint-se a la bodega que hi ha a l’avinguda Vallcarca. I ho fa asseguda en un sofà d’El Pumarejo, l’associació cultural del carrer Gomis, que fins fa poc funcionava com a sala de concerts clandestina. I és que, tot i parlar de la fascinació d’una noia de classe obrera fan de Parrita i el Canela per una indepe feminista aficionada a ballar dancehall i a la poesia de Maria Mercè Marçal, *Leggins & latex* funciona també com un mapa de l’activisme polític al barri de Vallcarca.

La història que expliquen la Bittah i el Turo, les veus i motors del projecte de rap reggaetonero Ascensa Furore, esmenta casals populars, assemblees llibertàries del barri, organitzacions polítiques juvenils, sindicats estudiantils i fins i tot la fàbrica autogestionada de Can Batlló, sense renunciar mai al batec irresistiblement carnal del dembow reggaetònic. És una lletra molt arrelada al territori geogràfic d’un duo crescut entre Vallcarca i el Coll, però, a més, ajuda a visibilitzar tota una xarxa d’espais d’activisme que ben poques vegades són esmentats en les cançons. Ni tan sols en les més obertament polítiques. ■ Nando Cruz

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per Pere Andreu Jarrod

↑ Gustavo Dudamel

El director veneçolà torna a Barcelona per posar-se al capdavant de la Filharmònica de Munic, l’Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau i interpretar la *Simfonia núm. 2 Resurrecció*, de Mahler.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dj. 27, 20 h. 30-175 €.

↑ Liceu a la fresca

Un any més, l’òpera traspasa les parets del Gran Teatre del Liceu i s’escampa arreu del territori, gràcies a una iniciativa que no deixa de créixer. Aquesta vegada el títol escollit és *Tosca*, de Giacomo Puccini.

→ Diversos espais. Dv. 28, 22 h. Gratis. liceubarcelona.cat/ca/liceualafresca

↑ Lucas & Arthur Jussen

Aquests joves pianistes holandesos debuten al Palau de la Música Catalana amb un concert en què interpreten obres de compositors com ara Kurtág, Schubert, Mozart, Stravinsky... i Mompou!

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dl. 1, 20 h. 20-30 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

Estrenem un nou festival!

Aquests juny i juliol el Palau Robert vibrarà al ritme del Clotilde Fest, que uneix músics consagrats amb d'altres de joves i desconeguts. Aneu-hi!

ALGUNS JA ELS coneixeu i d'altres es convertiran en el vostre gran descobriment, però el que tots tenen en comú és que els sobra energia i, sobretot, ho estan petant a tots els escenaris on pugen. Són joves talents de la música catalana, una vintena de noms, entre solistes i grups, que aquests mesos de juny i juliol pujaran a l'escenari del nou Clotilde Fest, un cicle organitzat pel Palau Robert i l'Agència Catalana de la Joventut amb la col·laboració d'iCat i Europa FM. L'objectiu és donar a conèixer els nous talents de les generacions més joves i, per això, tots els concerts són gratuïts!

Amb nom de dona

El cicle rep el seu original nom en honor de Clotilde Cerdà, filla de l'urbanista Ildefons Cerdà i concertista d'arpa, compositora i fundadora de l'Acadèmia de Ciències, d'Arts i Oficis, dedicada a la formació de la dona i tot un referent en la defensa dels drets de les dones i la classe obrera. Un bon nom per a un festival que presenta tant músics que tot just acaben de començar i lluiten per obrir-se camí com d'altres que ja són part de la banda sonora del nostre territori i continuen lluitant defensant el seu art.

DE QUÈ VA...

Un nou festival de música, al Palau Robert, que acollirà vuit concerts.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè descobrireu grups joves i poc coneguts de l'escena musical catalana.

→ Palau Robert.

Mt. Diagonal. Dv. 27 de juny, dj. 4, dv. 5, dj. 11, dv. 12, dj. 18 i dv. 19 de juliol. A partir de les 20 h. Entrades gratuïtes prèvia reserva. timeout.cat/clotildefest

Una cita per no perdre's!

El proper concert programat, el divendres 27, és el de Luand i Els Catarres. Els primers són un grup emergent amb una energia espectacular que canten i afronten els problemes de la vida a través de cada cançó. I els segons, que gairebé no requereixen presentació, són l'emblema de la música festiva catalana, plens d'alegria i amb cançons que ja són himnes, com *Fins que arribi l'alba* i *Vull estar amb tu*. Al llarg dels dijous i divendres de juliol passaran per l'escenari del Clotilde Fest diversos tandems de grups i solistes menys i més coneguts. La setmana vinent destaquen els noms d'Alfred, amb Itaca Band, i Porto Bello i Kids from Mars amb JoKB. I us parlarem de tots cada setmana per tal que n'estigueu ben informats i no us ho perdeu!

VOLS ENTRADES
DE TEATRE,
CONCERTS O
RESERVAR TAULA?

> Troba-ho tot a timeout.cat/shop

TimeOut

LGBTI

Coordina Sebastià Portell
timeout.cat/lgbti

Som família

Plural i en primera persona: 'Som famílies a tot arreu' és el lema del Pride Barcelona d'enguany, que vol celebrar i reivindicar la diversitat de la comunitat LGBTIQ i totes les estructures familiars que hi conviuen. L'actriu Itziar Castro en donarà el tret de sortida llegint el pregó i Mueveloreina, el duet format per Karma Cereza i Joaco J Fox, tancaran el vespre per deixar-vos amb ganes de més.

→ Plaça Universitat. M: Universitat. Dj. 27 juny. A partir de les 17 h. Gratis.

LES MILLORS ACTIVITATS DEL PRIDE

Festa grossa

El Pride d'enguany comença fort: Eleni Foureira, per molts guanyadora moral de la penúltima edició d'Eurovisió, serà la cap de cartell de la nit central i l'acompanyaran la renascuda Melody, el pop diví de Soraya, el petardeig d'extraradi de Ladilla Rusa, La Prohibida, Rebeka Brown i les Glitch Gyls. Presentaran el sarau Sharonne i Soledad León de Salazar.

→ Av. Reina Maria Cristina. M: Espanya.
Dv. 28, 20.30 h. Gratis.

Carita de Pride

Capitanejat pel mateix equip que munta les festes Melon, el Carita Bonita és un dels racons més atractius per a noies i amigues de la ciutat. Aquest Orgull, han decidit obrir el local amb teca gratis per a tothom i els *hits* d'Ivanaitor a partir de les 23 h.

→ Carita Bonita. M: Universitat. Dv. 28, 21 h. Gratis.

Orgull a la plaça Reial

Si us agrada el sarau que la gent de Fúria Queer munten al Sidecar, aquesta és la vostra cita predilecta amb l'Orgull LGBTI d'enguany: l'Associació d'Amics i Comerciants de la Plaça Reial i el Sidecar han unit forces per convertir la plaça en una autèntica Disco Party. Volen "celebrar la diversitat, la llibertat i el respecte" en un "dia de visibilització i reivindicació d'un col·lectiu amb orgull" i per això us conviden a moure el cu-cu al ritme de la música electrònica.

→ Pl. Reial. M: Liceu. Dv. 28, 21.30 h. Gratis.

Silent & fluor party

A l'Sky Bar de l'Axel Hotel us proposen d'assistir a la seva festa amb les millors gales fluor. La nit començarà amb Michelle Relayze, Pol Puigneró, Bartos i un *opening* molt picant i seguirà amb els Banana Laser com a convidats especials. Una cita amb llum ultraviolada, *body painting* i experiència *silent party*.

→ Axel Hotel. M: Universitat. Dv. 28. 23 h. 10 €.

Cap a Cuenca

La festa Cuenca és un reflex de tot allò que negueu en públic, però

que gaudiu quan esteu sols: un *playback* d'*I will always love you* davant el mirall, coreografies a l'estil Backstreet Boys a la sala de casa i cantar *Amores de barra* d'Ella Baila Sola amb l'ampolla de xampú. Tot allò que alguns titllen de provincià, ridícul *ofistro* i que ara podeu celebrar, amb tot l'Orgull... des de Cuenca!

→ Tango. M: Rocafort. Dv. 28, 1 h. 10 €.

1, 2, 3, Churros!

Ni una, ni dues: Churros con Chocolate, la festa temàtica més calòrica i petarda de Barcelona, us proposa tres nits de purpurina, xous i molta marxa. La Sala Apolo bullirà per celebrar els *highlights* d'aquesta temporada amb alguns dels sospitosos habituals: The Txandals, David Van Bylen, Cheap Son i Chica B i molts més. Ells hi posen els xurros, vosaltres les ganes de ballar: suquem?

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dv. 28 i ds. 29 a les 24 h i dg. 30 a les 19 h. 10 €.

Manifestació

Un dels moments àlgids del Pride: la manifestació de l'Orgull! La comunitat LGBTIQ envaeix els carrers i ho fa carregada de reivindicació, contra la LGBTI-fòbia i amb un lema ben trencador en els temps que corren: 'Som famílies a tot arreu!'. La trobada de les (i els!) carrosses serà a les 17 h al parc de les Tres Xemeneies i després la comitiva avançarà fins a plaça Espanya pel Paral·lel.

→ Jardins de les Tres Xemeneies. M: Paral·lel. Ds. 28, 17 h. Gratis.

Fi de festa

Portareu uns quants dies de festa i una manifestació a sobre, però amb el *line-up* del concert de cloenda del Pride no podreu evitar voler-hi anar: podreu remenar el bagul dels records amb Karina i ballar amb la potència de Chenoa i la irreverència de la Terremoto. Tamta, Inna, Vengaboys i Merche Mar, presentats per Sharonne, faran la resta.

→ Av. Reina Maria Cristina. M: Espanya. Dg. 29, 20 h. Gratis.

Més orgull a
timeout.cat/pride

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Societat de consum

Els cartells i fotomuntatges de Josep Renau es despleguen al Born Centre Cultural.
Per Eugènia Sendra

JOSEP RENAU REFLEXIONAVA que “el cartell subsistirà mentre existeixin fets que justifiquin la seva necessitat i eficàcia i necessitaran sempre de l'artista per propagar i reforçar el seu procés de realització en la consciència de les masses”. Ho escrivia el 1937, al capdavant de la Secretaria de Propaganda, realitzant cartells polítics antifeixistes. El mateix any que amb Max Aub van fer-se càrrec del Pavelló Espanyol a l'Exposició de París, amb Sert i el *Guernica* de Picasso de protagonistes. Al final de la guerra s'exiliaria a Mèxic i després marxaria al Berlín socialista, on va morir. A l'exili i al llarg de 27 anys realitzaria la sèrie *The american way of life*, una de les joies de la retrospectiva que el Born Centre Cultural dedica a l'artista valencià, amb obres i documents del fons de l'IVAM. S'hi refereix Juan Vicente Aliaga, comissari de la mostra: “És d'una intel·ligència visual impressionant, i no tan sols des del punt de vista artístic; ell és dels primers que s'adona de com el capitalisme utilitza el consumisme per mantenir la població controlada”.

Renau. El combat per una nova cultura repassa la biografia de l'artista i el situa

com a pintor (als inicis, marcat per l'art-déco), fotomuntador (amb influències del constructivisme rus i l'avantguarda alemanya), muralista (va realitzar obres a Mèxic i Berlín), intel·lectual (autor de la revista *Nueva cultura*, va escriure sobre el cartell publicitari i va anunciar les mesures per protegir l'art espanyol durant la Guerra Civil) i militant comunista. La mostra fa palesa la sensualitat estilística i la tècnica de Renau, i la seva voluntat desalienadora. “Per a ell era fonamental que l'art estigués a l'abast de tothom –diu Aliaga–. Calia anar en contra del mercat i no va vendre ni un sol quadre”. Els seus cartells avui encara se subhasten. ■

DE QUÈ VA...
Art per a la gent, amb forma de cartell (polític) i fotomuntatge.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
És la primera vegada que es pot veure Renau en profunditat a Barcelona.

→ Born Centre Cultural.
M: Arc de Triomf. Fins al 13 d'octubre. 3 €.

"BEAUTIFUL" OF THE AMERICAN WAY OF LIFE (1963). FUNDACIÓ JOSEP RENAU

WE ARE ALL ONE BODY. EULALIA VALDERRERA, VEGAP, BARCELONA, 2019

En el nom del pare

ENTRE MOLTES ALTRES coses, Picasso és una mena de figura paterna pels artistes que han arribat després. Va obrir portes creatives, va descobrir noves sendes estètiques i temàtiques; va tornar als clàssics i va recuperar éssers mitològics i rituals ancestrals mentre es projectava en les avantguardes. Després de tot, Picasso, l'artista més prolífic i polifacètic del segle XX, ha estat consagrat com un lloc comú o punt de partida per a unes quantes generacions. Com a tots els pares se'l pot venerar, emular, honorar, criticar i, seguint Freud, també repudiar o, fins i tot, matar.

El 2014 el Museu Picasso va acollir l'exposició *Post Picasso: reaccions contemporànies*, on s'explorava com el pintor ha estat font d'inspiració per a d'altres. *En el nom del pare* revisita de nou el llegat picassian a partir del treball d'una desena d'artistes que s'enfronten, indaguen o qüestionen, a través de pràctiques i llenguatges diversos, l'herència rebuda.

Es tracta d'una mostra desigual que obliga a transitar per diferents espais del museu. De la marca Picasso, que ressalten Elo Vega i Rogelio López Cuenca, a la pintura de Miquel Barceló per al cartell de la darrera *corrida*

celebrada a la Monumental, tot passant per l'obra *Guernica. Picasso comunista*, de Daniel G. Andújar, en la qual s'exposen els informes que l'FBI va elaborar quan l'artista es va afiliar al Partit Comunista. Com a corol·lari, entre les sales de la col·lecció, destaca el vídeo de la performance *Compasos, silencis i llibertat* que la família Morente ha realitzat davant *Las Meninas* del malagueny. El clan glossa i dansa aquest prodigiós triangle: "*Con las manos de Velázquez, con los ojos de Picasso, con el canto de Morente...*". No es pot imaginar un homenatge millor. ■ **Aina Mercader.**

DE QUÈ VA...

De com Picasso batega en l'obra d'artistes contemporanis.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure l'actuació sublim del clan Morente davant *Las Meninas* picassianes.

→ Museu Picasso.

M: Jaume I. Fins al 24 de setembre. 6,50 €.

EL MUNDO PROYECTO: DE LO VEGA I ROGELIO LÓPEZ CUENCA. FOTO: MARIANO IBÁÑEZ NEREDIA

STELLA RAHOLA MATUTES BABELIA & OTHER STORIES

01.06.2019—17.11.2019

Museu Can Mario · Palafrugell

FUNDACIÓ
VILA CASAS

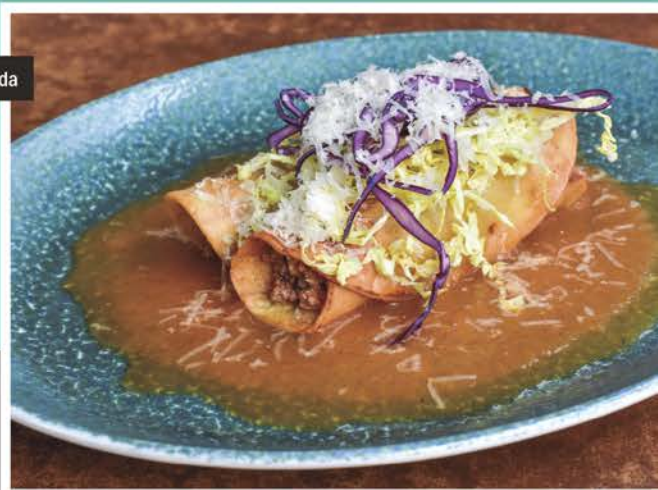
CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Oda

Ritual d'allò habitual

Barcelona no és el DF, però ja hi pots fer una bona 'taquiza'. I en Ricard Martín ho celebra atipant-se com un lladre a La Pachuca!

LA PACHUCA FA dues setmanes que va obrir, però fa un any que hi treballen, explica un dels socis, en Jose Luis, mexicà del DF. "Perquè tothom ens deia que ja no anaven a El Pachuco perquè hi havia fins i tot sa mare", riu. Dir èxit és quedar-se curt: un dimecres al migdia, a El Pachuco –*taquería* ravalera al més pur estil DF– hi posen cadeneta d'aforament. Hauria sigut fàcil reproduir el model en una altra adreça, però el restaurant mexicà del carrer d'en Carabassa "és una altra proposta, sobretot basada en racons de la meua infantesa: què trobes en un mercat, què es menja en un bateig", diu. Un exemple? Doncs un taco de pollastre amb *mole*, la barroca recepta on el que importa és una salsa de xocolata i fruites seques amb un mínim de 30 ingredients.

A La Pachuca –taules de tamboret alt, tarot de *lotería* a la paret, tot sota la protecció d'una capelleta amb efígies de la Santa Muerte i Jesús Malverde, el disc *Ritual de lo habitual* de Jane's Addiction fet bar!– han mantingut el nombre de plats però n'han elevat el nivell d'elaboració. Sí, hi trobareu els tacos de *carnitas*, però també unes brutals *tostadas* de tonyina marinada –cobertes per un pam de guacamole amb maïonesa de *chipotle* i ceba fregida, que devores a cullerades– o unes *quesadillas* de *huitlacoche*: el fong del blat de moro té un sabor molt específic, d'una potència subtil difícil de descriure si no l'heu tastat. El Jose Luis recita llistes de delícies populars:

DE QUÈ VA...
Dos nous mexicans que cal tastar.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per saber què es menja i es beu a Mèxic més enllà de tacos i còctels Margarita.

→ La Pachuca.
Carabassa, 19. M: Jaume I. De dt. a dg. 15 €.
→ Oda. Marina, 19-21.
M: Vila Olímpica. T. 93 238 22 33. 30-40 €.

"*chicharrón* amb salsa verda, *mole xiqueño* de Veracruz, *frijoles refritos*", un repertori de *taquiza* de mida pantagruèlica, execució impecable i casolana i preus de barri. "Menjar bé és un dret que tens a Mèxic, siguis ric o pobre", diu. La Pachuca també és un lloc ideal per iniciar-se en el mam mexicà: tot un univers, des de les

aguas de fruta fins a les *micheladas* (addictes a l'escopinya, tasteu la que porta *clamato*).

Un altre mexicà del DF, el xef Paco Gómez, comanda el nou restaurant Oda, l'aposta del Casino de Barcelona pels sincretisme llatinoamericà. En lloc de fer un mexicà cent per cent, han decidit "presentar una cuina del sud i el centre d'Amèrica, tota amb sabors molt

Avui que cuinin per a vosaltres
timeout.cat/millors-restaurants

La Pachuca

IRENE FERNÁNDEZ

gustosos". Amb plats estrella com el bacallà a la veracruzana, pura alegria de viure que recorda el peix a la biscaïna que a Mèxic només mengen per Nadal, intens i delicat.

I fins i tot hi ha tot un imperdible xilè com *chanchoy sopaipillas*, picant salsa de tomàquet amb massa de blat fregit. I també fa salivar l'enunciat *mexiterrani* del filet amb salsa de *huitlacoche* amb xampinyó portobello i espàrrecs de marge. El Casino és un lloc de *fine dining*, però els preus són prou assequibles: sobretot en receptes populars –i difícils de trobar en aquesta incipient *tacolona*– com els seus *tacos ahogados* (12 euros): "Els que feien a casa quan era petit, amb vedella, porc i cocció llarga". I una cocteleria d'alt nivell a vuit euros la copa. Si us quedeu pelats a la ruleta, sempre en tindreu per a un trago! ■

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

**DOMINGOS
12:00 - 16:00H**
¡JAMÁS HAS VISTO
UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES
Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS
LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA
11ª PLANTA Y B LOUNGE
RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

**ON TROBO LA MEVA
REVISTA TIME OUT?**

Descobreix els més de
150 punts a Barcelona

Entra a surtalcarrer.timeout.cat

Time Out
BARCELONA

RESTAURANT DE LA SETMANA

El Magraner Boig

→ Robador, 22. M: Liceu. T. 93 011 86 05. 20-25 €.

EL MAGRANER BOIG no és un restaurant grec de tòpics. Oblideu-vos de la Grècia de Zorba. Res de columnes, tapissos del Partenó i plats trencats. Aquest establiment és un ampli espai diàfan de sostres alts, parets blanques, barra de totxana i enormes finestrals que donen al carrer d'en Robador. La serenitat visual del local contrasta amb el constant bullici ravaler. Això sí, no hi ha gaire diferència de decibels entre dins i fora. En Kostas, l'amo, no s'ha entossudit a apinyar tota la gastronomia del seu país en una carta infinita. La seva carta està impresa al mantell de paper i és força híbrida, a pesar que hi trobem a faltar peix.

Hi ha plats molt coneguts per als barcelonins, com el tzatziki i la mussaca, i d'altres més desconeguts, com la *tirokafteri*, una ensalada picant de feta, iogurt, pebrot i xili, i l'*arnaqui fricasé*, un guisat de xai amb enciam, ceba tendra i salsa *avgolemono*. El vi blanc Moschofilero Tsantali, mineral i floral, us catapultarà a l'Olimp. Si voleu quedar-vos amb els déus, no demaneu la *tigania*, daus de porc fregits amb herbes aromàtiques. Els nostres eren insípid i semblaven rescalfats. Remateu l'estada celestial amb un iogurt amb fruits secs i confitura; un cafè grec de fons terrós, i una copeta de licor Ouzo Plomari, anisat i potent. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Cuina grega clàssica en un marc modern.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sortir de la zona de confort de la mussaca.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

BUFET LLIURE

Cervesa gelada

Aquí algunes de les millors 'micheladas' del comtat!

EL CHANGARITO

Taqueria El Chagarito

→ França Xica, 52. M: Espanya. T. 93 189 91 27.

QUÈ ÉSAIXÒ... Local familiar de menjar casolà; tenen els mateixos miraments amb la *michelada*, per això és tan bona!

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... El secret de la recepta són els ingredients naturals que li donen un gust penetrant i refrescant.

MARIA DIAS

Hijo de Méndez

→ Passatge de Marimon, 5. M: Diagonal. T. 93 252 95 94.

QUÈ ÉSAIXÒ... El restaurant de Tribu Woki amb aires mexicans i receptes provinents de la província de Yucatán.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... La *michelada* és particular en fons i forma. Al gust, sorprèn la mica de *chipotle* que hi afegeixen.

LA GRINGA

La Gringa

→ Lleialtat, 16. M: Sant Antoni. T. 93 730 56 64.

QUÈ ÉSAIXÒ... Importa el beure i també el context: aquí la *michelada* sovint té acompanyament musical.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR... Perquè disposen d'una bona selecció de cerveses, la base per a la barreja mexicana.

IN

El festival
dels
cervesers
INquiets

29 i 30 de juny
Palo Alto

IN San Miguel, el festival amb tot el sabor
de la bona cervesa, il·lustració, poesia i tatuatge

Gaudeix les teves inquietuds al ritme de
Delafé, The Crab Apples i les seves sessions
dels DJs Pegatas, Mr.K! i Lords a.k.a.

BRIØ + DR. UDE

12:00-21:00
Entrada lliure
fins a completar
aforament

Carrer dels
Pellaires 30
Barcelona

CERVEZAS
SanMiguel
SINCE 1890

eshob
Escola Superior
d'Hostaleria
de Barcelona

AMB EL SUPORT DE

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

San Miguel recomana el consum responsable 6,2°.

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Zangamanga

→ Torrent de les Flors, 43.
M: Joanic. T. 620 41 43 68.

EL ZANGAMANGA ÉS un bar més d'aquells amb encant que s'amaguen a la zona de Gràcia. Si ets un apassionat del rock, només amb la decoració ja en tindràs prou. Fins i tot, les portes dels lavabos tenen il·lustrades, amb molta traça, les cares de la Janis i el Jim. El propietari és un jove barceloní que s'ha passat la vida entre guitarres i el recorregut de quadres que omple cada forat de les parets "és el seu tribut als grans clàssics". La llum tènue i la pintura ataronjada

DE QUÈ VA...

Un local que dona cabuda a propostes culturals emergents i té cor de rock and roll.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per les nits d'improshow que t'animen a sortir a l'escenari.

donen un toc vintage que recorda els clubs bohemis novaiorquesos on tot és possible.

A més, el local que s'obre allargat fins al fons convida a beure una cervesa de tirador mentre gaudeixes de l'espectacle del dia. Pots veure-hi petits grups d'improvisació teatral debutar, submergir-te en una *jam session*, al·lucinar amb el microteatre o conèixer els secrets d'algun llibre

cada setmana. Si ets dels tímids, als *improshows* hauràs de treure coratge perquè acostumen a ser participatius. Una cervesa al Zangamanga té gust de cultura i de trencar amb la rutina. Triïs la nit que triïs, segur que n'hauran preparat alguna perquè no marxis a casa indiferent. Una recomanació: si vols picar una mica, tasta les focaccies fetes al moment. ■ *Júlia Gamissans*

MÀRIA DÍAS

VI DE LA SETMANA

El Vilosell 2016

→ DO Costers del Segre. 14,5%. 12 €.

El millor celler de Catalunya 2012 per l'Associació Catalana de Sommeliers celebra el quinè aniversari del seu vi emblema. Un cupatge mestre d'ull de llebre, syrah i garnatxa recollits amb verema manual. Notes fumades, fruita negra, un toc de pebre i blau com els aranyons i notes sensuals de xocolata i cafè. Un comodí per quedar sempre bé, gràcies al seu taní envellut, integrat i madur!

■ *Meritxell Falgueras*

EL CÒTEL

CAFÈ DEL CAPO

EL BAR

Una creació exclusiva de la cocteleria
The Bowery
(Av. Roma, 151).

ELS INGREDIENTS

Cafè, vodka infusionat amb *pandanai*, licor de xocolata amb miso i xarop de vainilla casolà.

EL TRUC

Virtuositat de Fabrizio Cannizzaro, guanyador del Millor Còctel de Cafè d'Espanya.

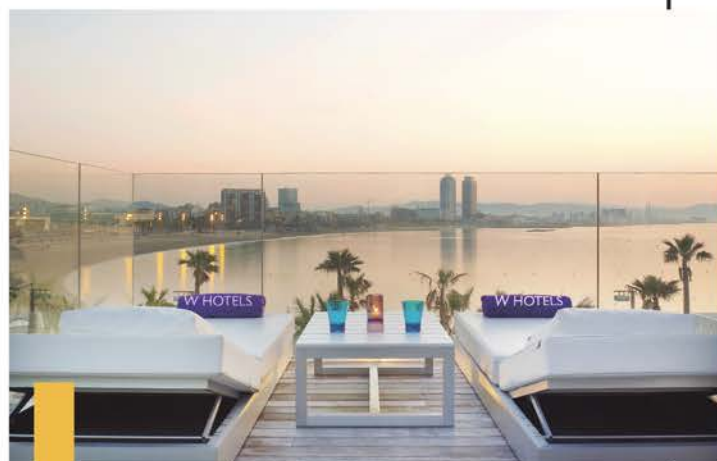

El Terrat del DO

Heu observat mai la plaça Reial des de dalt? Doncs quina millor manera de fer-ho que amb un bon còctel en mà i una tapa de delicioses croquetes cremoses de pernil ibèric davant. A la cinquena planta de l'hotel DO trobareu una terrassa d'estil oriental que es convertirà en l'espai perfecte per relaxar-vos i gaudir d'un vespre d'estiu en bona companyia.

→ Plaça Reial, 1. M: Liceu. hoteldoreial.com

WET® Deck

Gaudiu d'un escenari i una vista de luxe mentre tasteu un còctel d'autor únic. Amb la costa de Barcelona al davant, al WET® Deck podreu gaudir de música en directe, com és el cas de les sessions DJ dels diumenges al vespre. A més, si busqueu més intimitat, no us perdeu les WOW Cabanas: un espai privat per a vosaltres sols!

→ Plaça Rosa dels Vents, 1. M: Barceloneta. w-barcelona.cat

Temps de terrasses

Passar l'estiu a la ciutat té premi, i és que les terrasses dels hotels ja han obert les portes perquè gaudiu de vespres de còctels, gastronomia i bones vistes. Us en presentem quatre d'imprescindibles!

Azimuth Rooftop Bar

Vins, còctels, plats freds i calents entre els quals destaquen els elaborats a la brasa i les opcions més veggies. A la terrassa de l'Almanac, a més d'una llarga carta de begudes i plats d'allò més deliciosos, també hi trobareu molt de ritme: els vespres de divendres i dissabte s'hi fan sessions DJ i els diumenges, música en directe.

→ Gran Via, 621. M: Passeig de Gràcia.

almanachotels.com

Les terrasses de Yurbban Hotels

Si hi ha un tret que uneixi les dues terrasses del Yurbban és que ofereixen còctels impecables i aposten per la música! A partir d'ara, a la terrassa del Yurbban Passage escoltareu grans hits, jazz, soul i afrobeat. I a l'altra banda del passatge, al Yurbban Trafalgar, podreu gaudir de sons més íntims amb la música de joves cantautors.

→ Trafalgar, 26 i 30. M: Urquinaona. yurbban.com

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/hotgues

Qüestió de pell

Quin és el vostre sabó de capçalera? N'hi ha que tornen a la pastilla de tota la vida.
Per Eugènia Sendra

DE QUÈ VA...
Formulacions naturals que desafien els residus.

PER QUÈ HEU DE PROVAR-LOS...

El sabó de pastilla també és pràctic per viatjar.

→ Marius Fabre (400 g, 4,50 €). aupaorganics.com
→ Jabón Zorro d'Avi (120 g, 4,95 €). jabondezorro.com
→ Lush (55 g, 9,50 €).
Rambla Catalunya, 52.

UN COMPANYY RESOL les seves dutxes amb sabó de Marsella tan satisfactòriament que ens repta a parlar-ne. L'òptim per a ús dermatològic és la pastilla verda, amb un 72% d'oli d'oliva i aigua (més oli de copra i la sosa càustica, que s'utilitza per al procés de saponificació). D'entre les poques factories que encara en produeixen a la regió de Marsella hi ha Marius Fabre, quarta generació de saboners que remarquen la importància dels processos i dels ingredients. Julie Bousquet-Fabre, al capdavant de l'empresa, n'indica més qualitats: "És biodegradable, sense additius ni conservants, i *de facto* és un producte orgànic perquè està fet amb components vegetals", per això també el recomana per a bebès.

La cura pels ingredients i la presentació sòlida són pilars per a Lush, que des del 1995 aposta per fersabó a mà (fabriquen a Poole, Düsseldorf i Croàcia) i per vendre l'espallat, prescindint dels envasos de plàstic. El Sultana of Soap és dels més indicats per a tota mena de pell i entre la seva gamma també destaquen el xampú sòlid. Qui també n'elabora és la marca zamorana Jabón Zorro d'Avi, que compta amb una trentena de referències. Virgilio Castro, de família sabonera, explica que fabriquen

els productes en fred, els deixen madurar un mínim de sis mesos i passen anàlisis microbiològics per confirmar que el pH –l'acidesa de la solució– és el correcte. "El sabó natural gradua el pH de la pell i aquesta s'autohidrata", il·lustra Castro.

La pell de cadascú és la que tria què li funciona, i també si usa un sabó diferent per a cada part del cos. Els experts en pell adverteixen que "no es poden demonitzar els productes d'higiene industrials (amb conservants i estabilitzants químics que permeten mantenir la cosmètica i evitar la contaminació per bacteris) ni tampoc idealitzar tot allò natural o ecològic", diu

el dermatòleg Joaquim Solà, que recorda les intoleràncies d'algunes persones a components naturals com la urea, la glicerina i l'àloe, i recomana aigües micel·lars sense surfactants ni detergents per a les pells més sensibles.

L'altra via alineada amb el *zero waste* passa per fer-se el sabó a casa (adequat sobretot per rentar les mans i la roba). "En certa manera minimitzem el residu i reduïm els químics tòxics", apunten des de Zero Waste Barcelona

Network, on també recomanen aplicacions com Ingred per començar a desxifrar amb què ens rentem. ■

ENS INSPIRA

Montserrat Anguiano

Traç ferm, colors primaris i consciència de classe. Així reivindica la pintora la seva negritud. Per *Laia Beltran*

→ @montserratanguiano

LA MONTSERRAT ANGUIANO

té una mirada que penetra i una sinceritat que desarma. Tot i que sempre se li havia donat bé dibuixar, la seva motivació vital era la música. "PJ Harvey, Radiohead, Jeff Buckley... Vaig tenir dos grups, jo componia i tocava la guitarra. Més tard ho vaig mesclar amb la pintura, rotllo performance", explica.

També parla d'una joventut desfasada i plena de drogues. "Te'n pots sortir, per això m'agrada explicar-ho", recalca. Amb l'ajuda de la seva mare adoptiva i els pinzells, va trobar el seu camí. "Al principi sempre pintava dones blanques perquè no m'havia reconciliat amb la

meva negritud. No era conscient dels microracismes del dia a dia. Ara ja sí, i dolent", confessa. Amb el temps també ha comprès la connexió amb Modigliani i Klimt. "Tots dos van estar molt influenciats per les màscares africanes. Això són les meves arrels i això és el que ara aflora en les meves pintures". Practica una "abstracció figurativa africana" amb traç ferm, colors primaris i consciència de classe. "Fins fa dos mesos portava el cabell allisat. Ara també aposto per un activisme estètic, m'he empoderat a través dels meus rínxols", somriu. Sobretot perquè la seva filla adolescent s'hi ha emmirallat. "N'estic orgullosa". ■

ROBA

Vesteix molt de negre, tant vestits cenyits com una samarreta amb pantalons palazzo.

ACCESSORIS

Li agraden les maxiarracades, sobretot les de forma d'anella daurades.

CALÇAT

Sigui hivern o estiu, sempre té a mà unes Dr. Martens.

L'art del 'body painting'

Fa un temps que va començar a pintar cossos humans. "És molt inspirador i em dona molta llibertat. Amb la persona que pintes es crea una dansa. És com fer un ritual", assegura.

'Black power'

Vol reivindicar el poder de les dones negres i ho fa a través d'Afropop, una col·lecció pròpia a base de samarretes i tote bags serigrafiades amb el rostre de l'activista Angela Davis (20 €).

Nova exposició

Ara mateix està treballant en *Simfonies de l'ànima*, una sèrie de quadres en gran format i colors vibrants que es podran veure al juliol a la galeria Espai Avinyó.

→ Avinyó, 52. M: Jaume I.
A partir del 10 de juliol.

BOTIGA DE LA SETMANA

IKA

IKA ÉS UNA marca de sonoritats poloneses que compta amb botiga pròpia al barri de Gràcia. Al darrere hi ha Dominika Niczyporuk, filòloga i amant del vintage que des del 2015 busca teixits especials per fer realitat les peces que imagina. Parlem de bàsics, de menys a més sofisticats gràcies a les textures, amb una paleta de colors reduïda (és de blancs, crus, grisos, blau marins i negres, però recentment ha introduït color en una col·laboració amb l'artista francès Philippe Mermi). IKA no treballa per col·leccions sinó per càpsules: els mateixos patrons de pantalons, camisa i vestit reinterpretats amb diferents teixits. Tot es produeix localment, un valor que Niczyporuk reivindica, com també reivindica els accessoris que dialoguen amb la seva roba: les bosses de The Sant (i les d'IKA fetes amb pell reciclada), les babutxes de Doble Coco, les arracades ceràmiques de Maria Vila i la joieria de Cristina Junquero. ■ *Eugènia Sendra*

DE QUÈ VA...

Marca de bàsics elegants, per a amants de les textures.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la paret de pa d'or de la botiga i la seva selecció de bijuteria.

→ Bonavista, 9
(Gràcia). M: Diagonal.
@ika_editions

L'APARADOR

El fetitxisme pels peus nus porta sandàlies transparents. Per *Laia Beltran*

↑ Qüestió d'equilibri

Gràcies a Missguided, ja tenim la versió més sofisticada i minimal dels esclops: una tira de vinil ampla i un taló esmolat en un discretíssim *nude* (38 euros).

→ missguided.com

↑ De nit i de dia

La tendència pot anar de la mà de la comoditat, com demostren les sandàlies planes de Zara Home, amb sola de suro, doble sivella i vinil enrivetat de blanc (25,99 euros).

→ zara.com

↑ Efecte òptic

Amb aquestes exclusives sandàlies de Yeezy –que es lliguen al turmell i compten amb un espectacular taló invisible– no caminaràs... flotaràs! (\$65 euros).

→ mytheresa.com

Altres temptacions a timeout.cat/sabates

Per als inquiets!

El festival IN San Miguel ocupa els jardins de Palo Alto els dies 29 i 30 de juny. Us expliquem de què va i per què no us ho heu de perdre!

QUÈ US SEMBLARIA un maridatge explosiu de cultura, arts, música, gastronomia i cervesa? Doncs això és el que proposa el festival IN San Miguel, una trobada en què, durant dos dies, podreu assaborir (i maridar!) una gran varietat d'arts. Els jardins de Palo Alto seran l'escenari d'aquest nou festival que, en la seva primera edició, programa set espais diferents on gaudir de la cultura.

Del migdia a la nit

A partir de les 12 h hi haurà un set de DJs, amb Lords, Mr. K! i Pegatas fent torns als plats i posant ritme a la festa. Trobareu un espai de tatuatge, amb l'artista multidisciplinari Deno (de 12 a 16.30 h) i el tatuador UVE, que s'inspira en el món del còmic i el *cartoon*. A més, a partir de les 12.30 h, a l'espai IN-progress, podreu fer diversos tallers, com els d'il·lustració, a càrrec de Pau Sanz i Vila i Naolito, un de 3D i un altre titulat *Dones i gastronomia*. La poesia també tindrà espai propi, IN-verso, en què es faran sentir les veus del poeta i cantautor Diego Ojeda, que combina poesia i il·lustració, de Coco

Animaux i de Priscilla Oms, totes dues amb escriptura automàtica, i de Victoria Ash, sobre com unir poesia i humor. I l'art no acaba aquí: tots els estands estaran dissenyats per il·lustradors de gran potencial, com Susie Hammer, Oscar Llorens, Olga Capdevila i JR Pinto, entre d'altres.

Un paradís 'foodie'

Sis espais gastronòmics proposaran delícies per a tots els gustos. No faltarà una *pulled burger* artesanal, a càrrec de Bro; un *taco al pastor*, servit amb pinya, de Panchito; el cebiche salvatge de Sabor Caribeño ni les propostes asiàtiques, amb el curri de pollastre de Malàisia de Hawker 45 i el *bao* de *pulled pork* marinat en curri de La Vietnamita. I si voleu assaborir una proposta ben nostra i, alhora, ben sorprenent, no us perdeu el Pollycao, una mena de brioix farcit de pollastre pota blava amb crema de prunes. Tot maridat amb les varietats de cervesa San Miguel. I, per arrodonir el festival, podreu ballar al ritme de Delafé i The Crab Apples. No us ho perdeu!

DE QUÈ VA...

Un festival amb art, poesia, tatuatges, música, bona teca i cervesa!

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè podreu fer tallers i conèixer un munt d'artistes.

→ Palo Alto. Pellaires, 30. M: Selva de Mar (L4).
Ds. 29 i dg. 30 de juny.
De 12 a 21 h. Entrada lliure fins a completar aforament. sanmiguel.es

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Com els grecs

Grècia té més de 2.000 illes. Aquí en destaquem quatre i no, no parlem de Míkonos ni de Santorí

1

2

3

4

1 Sifnos

Divuit quilòmetres de llarg, vuit d'ample i uns 70 de costa que es poden fer en un sol dia a cavall d'una moto. Diuen que Sifnos és el bressol de la cuina grega moderna i que, si hi aneu, heu de tastar els seus formatges locals i el xai. S'hi pot arribar amb relativa facilitat des d'altres illes com Melos, Folégandros (preciosa!) i Sèrífos. Des d'Atenes també hi ha ferris que hi arriben en tres hores, per uns 50 euros. Visiteu els poblets de Kastro i Apollona.

2 Andros

És l'illa més septentrional de les Cíclades, una formació muntanyosa amb valls i fonts naturals. La capital de l'illa és Chora; un poblet que combina l'arquitectura veneciana, bizantina i otomana, i que està envoltat de les platges de Neiborio i Paraporti, d'aigua cristal·lina i sorra fina. No us oblideu de fer una visita al museu d'art contemporani de Basil i Elise Goulandris, fundat l'any 1979.

3 Donusa

L'autèntica calma. Donusa, una de les illes Cíclades, és petitíssima: tretze quilòmetres quadrats, poc més d'un centenar d'habitants i platges netes i silencioses. Cada dia surt un ferri (dos, màxim) des de Naxos, la més gran de les Cíclades. El viatge dura prop d'una hora i no supera els deu euros. Si voleu passar-hi la nit, podeu optar per càmping o per fer acampada lliure. Protegiu-vos bé del sol perquè no hi ha gaires arbres!

4 Sèrífos

70 quilòmetres quadrats i 22 platges resumeixen l'illa de Sèrífos, ideal per visitar-la després de Sifnos, perquè queda a menys d'una hora amb ferri. A Sèrífos hi trobareu el més pintoresc de les illes de l'Egeu: el blanc pertot esquitxat de buguenvíl·lees, esglésies i monestirs preciosos com el de Taxiarchon, i paratges com el castell de Chora (paraula que designava el territori d'una polis) per gaudir de la millor posta de sol imaginable.

CRUÏLLA

10 ANYS

DEL 3 AL 6 DE JULIOL

**BLACK EYED PEAS • KYLIE MINOQUE
FOALS • BASTILLE • ZAZ
VETUSTA MORLA • YEARS & YEARS
GARBAGE • PAROV STELAR
LOVE OF LESBIAN • SEU JORGE**

**NATOS Y WAOR • AYAX Y PROK • JORGE DREXLER
DORIAN • MICHAEL KIWANUKA • BERRI TXARRAK
ELS PETS • TIKEN JAH FAKOLY • ISEO & DODOSOUND
AURORA • DERMOT KENNEDY**

**MARCELO D2 • OUMOU SANGARÉ • XOEL LÓPEZ • GANG OF YOUTHS
EL PETIT DE CAL ERIL • CALA VENTO • LILDAMI • ELYELLA • DJ AMABLE**

RED BULL BATALLA DE LOS GALLOS EXHIBICIÓN : ARKANO • BLON • VERSE

Entrades a: **CRUILLABARCELONA.COM** **#CRUÏLLAENAMORA**

Patrocinador principal:

Amb el suport de:

Patrocinadors:

scoot *Gnefit*

Aerolínia oficial:

Col·laborem:

Mitjans:

Viu un estiu d'espectacle.

Els plans més frescos de l'estiu t'esperen a La Terrassa del Mar de Diagonal Mar: música, teatre, monòlegs, circ i màgia.

divendres

28 de juny 20H
Els Cremats
HAVANERES

dissabte

29 de juny 20H | 21H
Carlitos
MONÒLEG

diumenge

30 de juny 20H | 21H
Improshow
TEATRE

5 de juliol 20H | 21H
Shado
MÀGIA

6 de juliol 20H | 21H
Andreu Casanova
MONÒLEG

7 de juliol 20H | 21H
Victor Parrado
MONÒLEG

12 de juliol 20H | 21H
Jordi Pota
MÀGIA

13 de juliol 20H | 21H
Guillem Estadella
MONÒLEG

19 de juliol 20H | 21H
Circ Vermut
CIRC

20 de juliol 20H | 21H
Vermunologos
MONÒLEG

26 de juliol 20H | 21H
Damaris Gelabert
INFANTIL

27 de juliol 20H | 21H
Alex O'Dogherty
MONÒLEG

Entrada gratuïta.
www.diagonalmarcentre.com

Diagonal Mar

